

ΕΠΑΓΓΕΛΜΑΤΙΚΟ ΠΕΡΙΓΡΑΜΜΑ

Τεχνικός Ξυλοναυπηγικής

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ
ΑΝΑΠΤΥΞΗΣ ΚΑΙ ΕΠΕΝΔΥΣΕΩΝ
ΕΙΔΙΚΗ ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΑ ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΗΣ
ΠΡΟΓΡΑΜΜΑΤΩΝ ΕΠΙΧΡΗΜΑΤΟΤΗΤΑΣ
ΕΣΠΑ & ΤΣ
ΕΙΔΙΚΗ ΥΠΗΡΕΣΙΑ ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΗΣ ΕΠΑΝΕΚ

ΕΠΑΝΕΚ 2014-2020
ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΙΑΚΟ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ
ΑΝΤΑΓΩΝΙΣΤΙΚΟΤΗΤΑ
ΕΠΙΧΕΙΡΗΜΑΤΙΚΟΤΗΤΑ
ΚΑΙΝΟΤΟΜΙΑ

Με τη συγχρηματοδότηση της Ελλάδας και της Ευρωπαϊκής Ένωσης

ΕΠΑΓΓΕΛΜΑΤΙΚΟ ΠΕΡΙΓΡΑΜΜΑ

Τεχνικός Ξυλοναυπηγικής

Εκδόσεις				
Περιγραφή	Έτος	Φορέας συντονισμού ομάδας εκπόνησης	Συνεργαζόμενος φορέας	Ομάδα εκπόνησης ΕΠ
Πρώτη έκδοση	2025	ΙΝΕ ΓΣΕΕ	ΙΜΕ ΓΣΕΒΕΕ	Ευάγγελος Φουντουκίδης Χρήστος - Μιχαήλ Σεψάς Νικόλαος Δούλος Ιωάννης Κόνιαρης

Το παρόν Επαγγελματικό Περίγραμμα πιστοποιήθηκε με την υπ' αριθ. πρωτ.: 7592/08-04-2026 Απόφαση της 674ης/07.04.2026 Συνεδρίασης του Δ.Σ. του Ε.Ο.Π.Π.Ε.Π

Συγγραφέας

Ευάγγελος Φουντουκίδης

Εμπειρογνώμονας

Χρήστος - Μιχαήλ Σεψάς

Πληροφορητές

Νικόλαος Δούλος

Ιωάννης Κόνιαρης

Η παρούσα μελέτη εκπονήθηκε υπό τον συντονισμό του ΙΝΕ ΓΣΕΕ, στο πλαίσιο της Πράξης «Παρεμβάσεις για την ενίσχυση της εργασίας, των επαγγελματιών και τη συστηματική παρακολούθηση των μεταβολών του παραγωγικού περιβάλλοντος» με κωδικό **ΟΠΣ (ΜΙΣ) 5043320** και του Επιχειρησιακού Προγράμματος «Ανταγωνιστικότητα, Επιχειρηματικότητα & Καινοτομία», με τη συγχρηματοδότηση της Ελλάδας και της Ευρωπαϊκής Ένωσης (Ευρωπαϊκό Κοινωνικό Ταμείο – Ε.Κ.Τ.).

Περιεχόμενα

ΠΡΟΛΟΓΟΣ	Σφάλμα! Δεν έχει οριστεί σελιδοδείκτης.
ΠΕΡΙΛΗΨΗ	vi
ABSTRACT	vi
ΕΙΣΑΓΩΓΗ	vii
ΣΥΝΟΨΗ	ix
ΕΝΟΤΗΤΑ Α: «Τίτλος και ορισμός του επαγγέλματος»	14
A.1 Προτεινόμενος γενικός τίτλος του επαγγέλματος	14
A.2 Ορισμός του επαγγέλματος	14
A.3 Αντιστοίχιση με το ισχύον Σύστημα Ταξινόμησης Επαγγελμάτων και Κλάδων Οικονομίας.	14
A.4 Ιστορική εξέλιξη του επαγγέλματος.....	15
A.5 Οικονομία και επιχειρηματικό περιβάλλον.....	15
A.6 Εργασία, ανθρώπινο δυναμικό και συνθήκες απασχόλησης	17
A.7 Συνδικαλιστικές ή επιστημονικές οργανώσεις σχετικές με το επάγγελμα, έντυπα ή άλλα μέσα ή πηγές πληροφόρησης.....	19
A.8 Θεσμικό πλαίσιο λειτουργίας του επαγγέλματος.....	19
A.9 Τεχνολογίες / τεχνολογικές αλλαγές που επηρεάζουν το επάγγελμα.	19
A.10 Εξελίξεις αναφορικά με την κλιματική αλλαγή και την περιβαλλοντική προστασία που επηρεάζουν το επάγγελμα.	19
ΕΝΟΤΗΤΑ Β: «Ανάλυση του επαγγέλματος ή/και ειδικότητας – Προδιαγραφές».....	23
ΕΝΟΤΗΤΑ Γ: «Απαραίτητες γνώσεις, δεξιότητες και ικανότητες»	23
ΕΝΟΤΗΤΑ Δ: «Υφιστάμενες και προτεινόμενες διαδρομές για την απόκτηση των απαιτούμενων προσόντων»	34
ΕΝΟΤΗΤΑ Ε «Ένδεικτικοί τρόποι αξιολόγησης των απαιτούμενων γνώσεων και δεξιοτήτων»	35
Περαιτέρω πληροφορίες επαγγέλματος.....	Σφάλμα! Δεν έχει οριστεί σελιδοδείκτης.
Κατάλογος συντομογραφιών	36
Γλωσσάρι όρων επαγγέλματος.....	37
Βιβλιογραφία.....	39
ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ. Πλαίσιο εκπαιδευτικών προδιαγραφών προγραμμάτων επαγγελματικής εκπαίδευσης/κατάρτισης	41

ΠΕΡΙΛΗΨΗ

Η παρούσα μελέτη αφορά στο επαγγελματικό περίγραμμα του/της Τεχνικού Ξυλοναυπηγικής. Ο/Η Τεχνικός Ξυλοναυπηγικής αναλαμβάνει την ναυπήγηση σκαφών από φυσική ξυλεία χρησιμοποιώντας κυρίως παραδοσιακές εμπειρικές τεχνικές εμπλουτισμένες με νέες τεχνολογικές εξελίξεις σε υλικά και εργαλεία. Η παραδοσιακή μορφή ναυπήγησης που χρησιμοποιείται βασίζεται σε μία πολύπλοκη παραδοσιακή τέχνη που συνδυάζει ένα ευρύ πεδίο γνώσεων και τεχνικών που μεταφερόταν από γενιά σε γενιά με την προφορική παράδοση και την εμπειρική μαθητεία. Πρόκειται ουσιαστικά για την χειροτεχνική κατασκευή σκάφους από φυσική ξυλεία (σύλληψη, σχεδίαση, κατασκευή, εξοπλισμός και διακόσμηση) πλαισιωμένη από πολιτισμικές πρακτικές και αντιλήψεις της κάθε εποχής. Επιπλέον διαθέτει γνώσεις και εμπειρία στην συντήρηση των ξύλινων σκαφών.

Η διαδικασία ναυπήγησης ενός ξύλινου σκάφους, περιλαμβάνει καταρχήν την δημιουργία του κατάλληλου ναυπηγικού σχεδίου, την επιλογή και προμήθεια των πρώτων και βοηθητικών υλών, τον τρόπο επεξεργασίας και διαμόρφωσης των επιμέρους τμημάτων που συνθέτουν το σκάφος και τέλος την συναρμολόγησή τους.

Ο/Η Τεχνικός Ξυλοναυπηγικής απασχολείται κυρίως σε μικρά, οικογενειακού τύπου ναυπηγεία ενώ ένα μικρό ποσοστό σε μεγαλύτερα.

ABSTRACT

The present study concerns the professional profile of the "Wooden Shipbuilding Technician ". The craftsman undertakes the construction of boats from natural wood using mainly traditional empirical techniques enriched with new technological developments in materials and tools. The traditional form of shipbuilding used is based on a complex traditional craft that combines a wide range of knowledge and techniques passed down from generation to generation with oral tradition and experiential learning. It is about the manual construction of a boat from natural wood (concept, design, construction, equipment and decoration) framed by cultural practices and perceptions of each era. In addition, he/she has knowledge and experience in the maintenance of wooden boats.

The process of building a wooden boat includes, in principle, the creation of the appropriate shipbuilding plan, the selection and supply of raw and auxiliary materials, the way of processing and shaping the individual parts that make up the boat and finally their assembly.

The wooden shipwright is mainly employed in small, family-type shipyards, while a small percentage in larger ones.

ΕΙΣΑΓΩΓΗ¹

Η παρούσα μελέτη περιλαμβάνει το επαγγελματικό περίγραμμα και το πλαίσιο εκπαιδευτικών προδιαγραφών προγραμμάτων επαγγελματικής εκπαίδευσης και κατάρτισης για το επάγγελμα του/της Τεχνικού Ξυλοναυπηγικής

Το επαγγελματικό περίγραμμα συνιστά μια κωδικοποιημένη αποτύπωση του περιεχομένου του επαγγέλματος, καθώς και των απαιτούμενων για την άσκησή του προσόντων, όπως ορίζονται στην υπ' αριθμ. 110988 ΚΥΑ (ΦΕΚ 566/8.5.06) με περιεχόμενο «Πιστοποίηση Επαγγελματικών Περιγραμμάτων». Αντίστοιχα, το πλαίσιο εκπαιδευτικών προδιαγραφών προγραμμάτων επαγγελματικής εκπαίδευσης και κατάρτισης αξιοποιεί στο ακέραιο την «πρώτη ύλη» του επαγγελματικού περιγράμματος και διατυπώνει τις ελάχιστες βασικές προδιαγραφές που προηγούνται του κάθε εκπαιδευτικού σχεδιασμού, ανεξάρτητα από τα ιδιαίτερα θεσμικά του χαρακτηριστικά.

Η δομή, το περιεχόμενο και ο τρόπος παρουσίασης της μελέτης, δίνει τη δυνατότητα αξιοποίησής της από πολλαπλές ομάδες απεύθυνσης, εξυπηρετώντας διαφορετικούς κάθε φορά σκοπούς.

Ειδικότερα, μπορεί να αξιοποιηθεί από:

- εργαζόμενους ή ανέργους, ως εργαλείο πληροφόρησης για το επάγγελμα ή περιγραφής και τεκμηρίωσης των γνώσεων/δεξιοτήτων/ικανοτήτων τους,
- υπηρεσίες απασχόλησης και συμβουλευτικής σταδιοδρομίας, κατά τη παροχή των υπηρεσιών τους
- φορείς εκπαίδευσης/κατάρτισης, για να προσαρμόσουν τα προγράμματά τους,
- επιχειρήσεις, για να περιγράψουν με μεγαλύτερη ακρίβεια τις δεξιότητες και τα προσόντα των εργαζομένων στις σχετικές θέσεις εργασίας.

Η μελέτη ακολουθεί ένα δομημένο πρότυπο με συγκεκριμένες μεθοδολογικές προδιαγραφές που ορίζονται στις *Προδιαγραφές Εκσυγχρονισμένης Μεθοδολογίας, Προτύπων και Εργαλείων Εκπόνησης Επαγγελματικών Περιγραμμάτων και Πλαισίων Προδιαγραφών Προγραμμάτων²*, οι οποίες εγκρίθηκαν με την υπ' αριθμ. ΓΔ/12832/15-04-21 Απόφαση της υπ' αριθμ. 443ης/14-04-21 Συνεδρίασης του Δ.Σ. του Ε.Ο.Π.Π.Ε.Π.

Συγκεκριμένα, η μελέτη εμπεριέχει: i) την εισαγωγή, ii) τη σύνοψη του επαγγελματικού περιγράμματος, iii) την ανάλυση του επαγγελματικού περιγράμματος, iv) τη βιβλιογραφία και v) το Πλαίσιο Εκπαιδευτικών Προδιαγραφών Προγραμμάτων.

i) Η **εισαγωγή** προσδιορίζει αδρά το περιεχόμενο της μελέτης και τον τρόπο αξιοποίησής της.

ii) Η **σύνοψη** του επαγγελματικού περιγράμματος, παρουσιάζει περιληπτικά τις βασικές πληροφορίες της ανάλυσης του επαγγέλματος.

iii) Η **ανάλυση του επαγγελματικού περιγράμματος** περιλαμβάνει τις παρακάτω ενότητες:

- Ενότητα Α: Τίτλος και ορισμός του επαγγέλματος / ειδικότητας.
- Ενότητα Β: Ανάλυση του επαγγέλματος / ειδικότητας – «προδιαγραφές».

¹ Όπου στο κείμενο του επαγγελματικού περιγράμματος αναφέρεται ο όρος «Ινστιτούτο Επαγγελματικής Κατάρτισης» ή το αρκτικόλεξο «Ι.Ε.Κ.», νοούνται οι Σχολές Ανώτερης Επαγγελματικής Κατάρτισης ή το αρκτικόλεξο «Σ.Α.Ε.Κ.», αντίστοιχα. Σχετ. παρ.2, άρθρο 3 του ν. 5082/2024 (Α'9)

² Καραλής, Θ., Μαρκίδης, Κ., Βαρβιτσιώτη, Ρ., Νάτσας, Π., Καρατράσογλου, Ι., Παπαευσταθίου, Κ., Γούλας, Χ., & Λιντζέρης, Π. (2021) *Μεθοδολογικές προσεγγίσεις ανάπτυξης επαγγελματικών περιγραμμάτων και πλαισίων εκπαιδευτικών προδιαγραφών προγραμμάτων*, Αθήνα: ΙΝΕ ΓΣΕΕ.

- Ενότητα Γ: Απαραίτητες γνώσεις, δεξιότητες και ικανότητες για την άσκηση του επαγγέλματος / ειδικότητας.
- Ενότητα Δ: Προτεινόμενες διαδρομές για την απόκτηση των απαιτούμενων προσόντων.
- Ενότητα Ε: Ενδεικτικοί τρόποι αξιολόγησης των απαιτούμενων γνώσεων, δεξιοτήτων και ικανοτήτων.

Στην Ενότητα Α καταγράφονται οι γενικότερες συνθήκες άσκησης του επαγγέλματος, οι τεχνολογικές και άλλες αλλαγές που το επηρεάζουν, οι προοπτικές του επαγγέλματος στην αγορά εργασίας και των κλάδων δραστηριότητας στους οποίους ασκείται, καθώς και οι ρυθμίσεις που ισχύουν σχετικά με την άσκησή του.

Στην Ενότητα Β αποτυπώνεται το περιεχόμενο του επαγγέλματος. Αναλύεται σε Κύριες Επαγγελματικές Λειτουργίες (ΚΕΛ₁ έως ΚΕΛ_ν), κάθε ΚΕΛ αναλύεται σε Επιμέρους Επαγγελματικές Λειτουργίες (ΕΕΛ) και κάθε ΕΕΛ σε Επαγγελματικές Εργασίες (ΕΕ). Για κάθε ΕΕΛ προσδιορίζονται τα Κριτήρια Επαγγελματικής Ανταπόκρισης (ΚΕΑ) και το Εύρος Εφαρμογής (ΕυΕ) της.

Στην Ενότητα Γ αναλύονται οι απαιτούμενες γνώσεις, δεξιότητες και ικανότητες που είναι απαραίτητες για την αποτελεσματική εκτέλεση κάθε ΕΕΛ.

Στην Ενότητα Δ καταγράφονται οι διαδρομές για την απόκτηση των απαιτούμενων προσόντων.

Στην Ενότητα Ε οι ενδεικτικοί τρόποι αξιολόγησης των απαιτούμενων γνώσεων και δεξιοτήτων.

iv) Στη βιβλιογραφία παρατίθενται βιβλία, άρθρα κ.λπ. πάνω στα οποία στηρίζεται η συγγραφή των ενότητων του επαγγελματικού περιγράμματος ενώ, παράλληλα, συνιστούν προτάσεις για περαιτέρω μελέτη και εμβάθυνση στο αντικείμενο ή στο επάγγελμα.

Για την ανάπτυξη της παρούσας μελέτης συστάθηκε ομάδα εργασίας στην οποία συμμετείχαν ο Ευάγγελος Φουντουκίδης (συγγραφέας), ο Χρήστος – Μιχαήλ Σεψάς (εμπειρογνώμονας) και οι Νικόλαος Δούλος, Ιωάννης Κόνιαρης (πληροφορητές). Η τελική σύνθεση του Επαγγελματικού Περιγράμματος πραγματοποιήθηκε από τον συγγραφέα, υπό τη συμβουλευτική υποστήριξη της Χρυσάνθης Γκοντίνου και υπό την επιστημονική εποπτεία και τον συντονισμό των επιστημονικών στελεχών του ΙΝΕ ΓΣΕΕ Ρένας Βαρβιτσιώτη, Ιάκωβου Καρατράσογλου και Παναγιώτη Νάτση.

ΣΥΝΟΨΗ

Τεχνικός Ξυλοναυπηγικής³

ΠΕΡΙΓΡΑΦΗ ΕΠΑΓΓΕΛΜΑΤΟΣ

Ο επαγγελματίας **Τεχνικός Ξυλοναυπηγικής** αναλαμβάνει να ναυπηγήσει ξύλινα σκάφη μικρού και μεσαίου μεγέθους (εκτόπισμα μέχρι 400 τόνους). Σχεδιάζει τις ναυπηγικές γραμμές του υπό ναυπήγηση σκάφους, τις αποτυπώνει στην υπό επεξεργασία φυσική ξυλεία που έχει επιλέξει για το κάθε εξάρτημα του σκάφους, διαμορφώνει και συνθέτει τα επιμέρους μέρη του φέροντος δομικού σκελετού, επενδύοντας τελικά την κατασκευή με κατάλληλη ξύλινη επένδυση. Κατασκευάζει ιστία και τον ξύλινο εξοπλισμό για ιστιοφόρα. Επίσης πραγματοποιεί εργασίες περιοδικής συντήρησης των ξύλινων σκαφών και προστασίας τους έναντι του έντονα διαβρωτικού θαλάσσιου περιβάλλοντος. Εργάζεται σε παραλίμνια, παραποτάμια ή παραθαλάσσια ναυπηγεία (καρνάγια) εντός λιμένων ως μέρη του αιγιαλού και χρησιμοποιεί παραδοσιακές κυρίως ναυπηγικές μεθόδους βασιζόμενος στη χρήση αντίστοιχων εργαλείων και υλικών.

Για την εκτέλεση των καθηκόντων του απαιτούνται γνώσεις και δεξιότητες συναφών επαγγελμάτων όπως του Ξυλουργού και του Επιπλοποιού με κυρίαρχο σημείο αναφοράς τη συνθετική ικανότητα ένωσης επιμέρους ξύλινων κατασκευών, κατάλληλων για χρήση σε υδάτινο περιβάλλον, προκειμένου το τελικό προϊόν, το σκάφος, να είναι αξιόπλοο.

ΠΕΡΙΒΑΛΛΟΝ ΕΝΑΣΧΟΛΗΣΗΣ

Μικρές ναυπηγικές δομές (καρνάγια) σε παραθαλάσσιες (μέρος της παραλίας και του αιγιαλού), παραλίμνιες και παραποτάμιες περιοχές. Επαγγελματικοί χώροι, με το μεγαλύτερο μέρος τους εκτεθειμένο στις ανά εποχή καιρικές και περιβαλλοντικές συνθήκες. Διαθέτουν συνήθως στεγασμένο χώρο για τη φύλαξη και ξήρανση της ξυλείας, στεγασμένο και φυλασσόμενο χώρο με ξύλινο δάπεδο για τον ναυπηγικό σχεδιασμό (σάλα), τουλάχιστον μία (1) ναυπηγική κλίνη/σχάρα ανέλκυσης και καθέλκυσης σκαφών και, στις μεσαίου και άνω μεγέθους μονάδες, ξεχωριστά τμήματα μηχανολογικών, ηλεκτρολογικών και ξυλουργικών εργασιών.

ΠΡΟΫΠΟΘΕΣΕΙΣ ΑΣΚΗΣΗΣ ΕΠΑΓΓΕΛΜΑΤΟΣ

Για την άσκηση του επαγγέλματος δεν απαιτείται ειδική άδεια εργασίας..

ΥΦΙΣΤΑΜΕΝΕΣ ΚΑΙ ΠΡΟΤΕΙΝΟΜΕΝΕΣ ΔΙΑΔΡΟΜΕΣ ΑΠΟΚΤΗΣΗΣ ΤΩΝ ΑΠΑΙΤΟΥΜΕΝΩΝ ΠΡΟΣΟΝΤΩΝ

Οι υφιστάμενες εκπαιδευτικές διαδρομές είναι αυτές που προσδιορίζονται από νομοθετικές ρυθμίσεις, οι οποίες είναι σε ισχύ και περιγράφουν τις προϋποθέσεις για την απόκτηση επαγγελματικών αδειών και επαγγελματικών δικαιωμάτων για ένα συγκεκριμένο επάγγελμα.

Για το παρόν επαγγελματικό περίγραμμα δεν απαιτείται άδεια άσκησης επαγγέλματος.

Παρακάτω προτείνονται εναλλακτικές επιλογές διαδρομών που μπορεί να ακολουθήσει κάποιος για να αποκτήσει τα απαιτούμενα προσόντα άσκησης του επαγγέλματος.

Προτεινόμενες Διαδρομές Απόκτησης των Απαιτούμενων Προσόντων:

³ Στην παρούσα μελέτη η φράση «Τεχνικός» αναφέρεται και στα δύο φύλα. Το αρσενικό γραμματικό γένος χρησιμοποιείται για καθαρά πρακτικούς λόγους.

«Τεχνικός Ξυλοναυπηγικής»	
1 ^η Διαδρομή	Δίπλωμα ΣΑΕΚ επιπέδου 5 του του Εθνικού Πλαισίου Προσόντων (ΕΠΠ) της ειδικότητας «Τεχνικός Ξυλοναυπηγικής » (του ν. 4763/2020)
2 ^η Διαδρομή	Πτυχίο ΕΠΑΛ επιπέδου 4 του του Εθνικού Πλαισίου Προσόντων (ΕΠΠ) ή ισοτίμων τίτλων της ειδικότητας «Μηχανικός Εμπορικού Ναυτικού» ή «Τεχνικός Επιπλοποιίας – Ξυλογλυπτικής» → 3 έτη συναφής επαγγελματική εμπειρία → Συνεχιζόμενη Επαγγελματική Κατάρτιση (θεωρία) για το σύνολο των γνώσεων που αντιστοιχούν στις 2 ΚΕΛ του επαγγέλματος.
3 ^η Διαδρομή	Απολυτήριο Γενικού Λυκείου επιπέδου 4 του Εθνικού Πλαισίου Προσόντων (ΕΠΠ) → 4 έτη συναφής επαγγελματική εμπειρία → Συνεχιζόμενη Επαγγελματική Κατάρτιση (θεωρία) για το σύνολο των γνώσεων που αντιστοιχούν στις 2 ΚΕΛ του επαγγέλματος.
4 ^η Διαδρομή	Πτυχίο ΕΠΑΣ Μαθητείας ΔΥΠΑ επιπέδου 3 του του Εθνικού Πλαισίου Προσόντων (ΕΠΠ) ή ισοτίμων τίτλων της ειδικότητας «Τεχνιτών Ναυπηγικής Βιομηχανίας» ή «Ξυλουργών – Επιπλοποιών» → 4 έτη συναφής επαγγελματική εμπειρία → Συνεχιζόμενη Επαγγελματική Κατάρτιση (θεωρία) για το σύνολο των γνώσεων που αντιστοιχούν στις 2 ΚΕΛ του επαγγέλματος.
5 ^η Διαδρομή	Πτυχίο Σχολής Επαγγελματικής Κατάρτισης (ΣΕΚ) επιπέδου 3 του του Εθνικού Πλαισίου Προσόντων (ΕΠΠ) της ειδικότητας «Τεχνίτης Ναυπηγείου» ή «Τεχνίτης Ξυλουργός» → 4 έτη συναφής επαγγελματική εμπειρία → Συνεχιζόμενη Επαγγελματική Κατάρτιση (θεωρία) για το σύνολο των γνώσεων που αντιστοιχούν στις 2 ΚΕΛ του επαγγέλματος.
6 ^η Διαδρομή	Δίπλωμα ΙΕΚ επιπέδου 3 του του Εθνικού Πλαισίου Προσόντων (ΕΠΠ) της ειδικότητας «Ξυλουργός» ή «Ξυλογλύπτης» (του Ν. 2009/1992) → 4 έτη συναφής επαγγελματική εμπειρία → Συνεχιζόμενη Επαγγελματική Κατάρτιση (θεωρία) για το σύνολο των γνώσεων που αντιστοιχούν στις 2 ΚΕΛ του επαγγέλματος.
7 ^η Διαδρομή	Απολυτήριο Υποχρεωτικής Εκπαίδευσης (Γυμνάσιο) επιπέδου 2 του Εθνικού Πλαισίου Προσόντων (ΕΠΠ) → 6 έτη συναφής επαγγελματική εμπειρία → Συνεχιζόμενη Επαγγελματική Κατάρτιση (θεωρία) για το σύνολο των γνώσεων που αντιστοιχούν στις 2 ΚΕΛ του επαγγέλματος.

ΕΠΑΓΓΕΛΜΑΤΙΚΕΣ ΟΡΓΑΝΩΣΕΙΣ

Οι «Τεχνικοί Ξυλοναυπηγικής» ασκούν το επάγγελμα εργαζόμενοι σε ναυπηγία της παραθαλάσσιας ή παραλίμνιας Ελλάδας. Δεν εκπροσωπούνται από κάποιον επαγγελματικό φορέα λόγω της μη θεσμικά κατοχύρωσης του επαγγέλματος. Επίσης δεν υφίστανται ανάλογες εκπροσωπήσεις των εργαζομένων σε πρωτοβάθμιο και δευτεροβάθμιο επίπεδο από συνδικαλιστικό φορέα που στελεχώνεται αποκλειστικά από τεχνίτες τέτοιας ειδικότητας. Στην πράξη κατά τη κατάρτιση συλλογικών συμβάσεων εργασίας σε ναυπηγοεπισκευαστικούς φορείς

διάφορης δυναμικότητας, εκπροσωπούνται κυρίως από τη Πανελλήνια Ομοσπονδία Εργατοϋπαλλήλων Μετάλλου (Π.Ο.Ε.Μ.) λόγω της φύσεως του επαγγέλματος.

Με σκοπό τη διάσωση και την ανάδειξη της επαγγελματικής αυτής τέχνης αλλά και των παραδοσιακών ξύλινων σκαφών δραστηριοποιούνται οι εξής φορείς:

1. «Ελληνικός Σύνδεσμος Παραδοσιακών Σκαφών», Λεωφόρος Δημοκρατίας 90, Πέραμα Αθήνα, ΤΚ 186 63 Τηλ. 210-4412085, Τηλ/τυπο (fax): 210-4415074, Διεύθυνση ηλεκτρονικού ταχυδρομείου: info@traditionalboats.gr ιστότοπος: www.traditionalboats.gr.
2. «Πρωτέας» Μη Κερδοσκοπικό Σωματείο για τη Διάσωση και Διατήρηση της Παραδοσιακής Ναυπηγικής και Παραδοσιακής Κληρονομιάς, Τσιριγώτη 5 & Ε.Ε. Σταύρου Χαλκίδα, ΤΚ 34 100 Τηλ.-Τηλ/τυπο (fax): 22210-87669 Διεύθυνση ηλεκτρονικού ταχυδρομείου: proteas-hmh@gmail.com.
3. Πνευματικό Ίδρυμα Σάμου «Νικόλαος Δημητρίου», Πυθαγόρειο Σάμου, ΤΚ 83 103 Τηλ. 22730-62286, Τηλ/τυπο (fax): 22730-62287, Διεύθυνση ηλεκτρονικού ταχυδρομείου: pnedim@otenet.gr.
4. Μουσείο Ναυπηγικών και Ναυτικών Τεχνών του Αιγαίου (ΜΝΝΤΑ) και ο Σύλλογος Φίλων του Μουσείου Ναυπηγικών και Ναυτικών Τεχνών του Αιγαίου

ΑΡΜΟΔΙΟΤΗΤΕΣ

- Σχεδιάζει σε φυσικό μέγεθος (κλίμακα 1:1) τα βασικά στοιχεία του σκελετού του σκάφους.
- Μετατρέπει σε κλίμακα 1:1 τα σχέδια των επί μέρους στοιχείων του σκάφους
- Επιλέγει και επεξεργάζεται την κατάλληλη ξυλεία, με σκοπό την διαμόρφωση των επιμέρους ξύλινων τμημάτων του σκάφους.
- Κατασκευάζει και καλύπτει τον σκελετό του σκάφους, ως ολοκληρωμένο στατικό φορέα.
- Στεγανοποιεί τον σκελετό του σκάφους.Κατασκευάζει τα ιστία και τα ξύλινα στοιχεία ιστιοφορίας για τη χρήση του σκάφους στη θάλασσα

ΕΠΑΓΓΕΛΜΑΤΙΚΕΣ ΓΝΩΣΕΙΣ

- Αγγλική επαγγελματική ορολογία
- Ανάγνωση ναυπηγικού, μηχανολογικού και ελεύθερου σχεδίου (
- Βασικές αρχές υγιεινής και ασφάλειας σε ναυπηγικές εγκαταστάσεις
- Βαφή ξύλινου σκάφους
- Βιομηχανικός σχεδιασμός, σχεδιαστικά προγράμματα με χρήση Η/Υ
- Είδη εξοπλισμού εφαρμογής προϊόντων προστασίας ξύλου
- Είδη εξοπλισμού και μηχανών επεξεργασίας ξύλου
- Ειδικοί κανόνες επαγγελματικής δεοντολογίας και συμπεριφοράς
- Εξαρτήματα σύνδεσης προϊόντων ξύλου και τρόποι τοποθέτησης/χρήσης
- Ιδιαιτερότητες και απαιτήσεις σε υλικά για διαφόρων τύπων σκάφη
- Κανονισμοί ασφάλειας-πρόβλεψης ατυχημάτων
- Μέθοδοι, εξοπλισμός και τρόποι σχεδιαστικής απεικόνισης και αποτύπωσης ναυπηγικών γραμμών
- Τρόποι σχεδιαστικής αντιγραφής και δημιουργίας χναριών για τμήματα της κατασκευής ξύλινου σκάφους
- Μέσα και διαδικασίες σχεδίασης ναυπηγικών γραμμών σε κλίμακα 1:1 βάσει εμπειρικού ή σύγχρονου τρόπου
- Μετρήσεις και επιμετρήσεις (μήκη, πλάτη, εμβαδά και όγκοι)
- Μηχανολογία και βασικά στοιχεία μηχανών
- Σύνθετα συστήματα κατεργασίας προϊόντων ξύλου (μηχανήματα αριθμητικού ελέγχου CNC, CAD, CAM).
- Συντήρηση και επισκευή μηχανημάτων επεξεργασίας και διαμόρφωσης ξύλινων τμημάτων του σκάφους
- Τεχνολογία προϊόντων εφαρμογής για συντήρηση ξύλου και συναφών υλικών
- Τεχνολογία προϊόντων ξύλου και συναφών υλικών
- Τρόποι μηχανικής κατεργασίας ξύλου και προϊόντων του
- Χρήση βασικών χειροκίνητων εργαλείων για την κατασκευή ξύλινων σκαφών
- Τρόποι μόνωσης και στεγανοποίησης προϊόντων ξύλου

- Τρόποι σύνδεσης προϊόντων ξύλου και ιδιαίτερα ναυπηγικών κατασκευών
- Τυποποίηση, ποιοτικός έλεγχος και μετρήσεις εργαλείων και ξύλινων τμημάτων του σκάφους
- Στοιχεία στατικής αντοχής και ναυπηγικής θεωρίας για μικρά σκάφη
- Τρόποι κατασκευής ιστίων και ξύλινων στοιχείων ιστιοφορίας και χρήσης στη θάλασσα
- Διαδικασίες εγκατάστασης μηχανολογικού, υδραυλικού και ηλεκτρικού εξοπλισμού σε ξύλινα σκάφη
- Στοιχεία νομοθεσίας και κανονισμοί για ξύλινα σκάφη

ΔΕΞΙΟΤΗΤΕΣ

- Αποτύπωση σχεδίων σε ξύλο
- Βαφή ξύλινων επιφανειών
- Βιάρισμα νομέων σκάφους
- Εκπόνηση τεχνικών σχεδίων με συμβατικά μέσα
- Εκπόνηση τεχνικών σχεδίων με τη χρήση λογισμικού
- Επιλογή και χρήση ειδικών εργαλείων και μηχανημάτων κατεργασίας του ξύλου
- Επιλογή κατάλληλου τύπου ξυλείας για ναυπηγική χρήση
- Εφαρμογή μεθόδων σχεδιαστικής απεικόνισης
- Εφαρμογή οδηγιών τεχνικών εγχειριδίων λειτουργίας εξοπλισμού
- Εφαρμογή οδηγιών τεχνικών εγχειριδίων μηχανημάτων και εργαλείων άρμοσης ξύλινων τμημάτων
- Εφαρμογή τεχνικών και διαδικασιών άρμοσης ξύλινων προϊόντων
- Εφαρμογή τεχνικών και διαδικασιών συντήρησης ξύλινων προϊόντων
- Εφαρμογή τεχνικών και διαδικασίας επεξεργασίας ξυλείας για ναυπηγική χρήση
- Εφαρμογή τεχνικών και διαδικασιών σχεδίασης των ναυπηγικών γραμμών
- Μόνωση ξύλινων επιφανειών
- Πέτσωμα γάστρας
- Πέτσωμα κουβέρτας
- Ξυλουργικές εργασίες για τον μηχανολογικό, υδραυλικό και ηλεκτρικό εξοπλισμό σε ξύλινα σκάφη
- Στεγανοποίηση ξύλινων επιφανειών
- Τήρηση κανόνων υγείας και ασφάλειας
- Τοποθέτηση νομέων σκάφους
- Κατασκευή ιστίων και ξύλινων στοιχείων ιστιοφορίας και χρήσης στη θάλασσα
- Χρήση ειδικών εργαλείων και μηχανημάτων σύνδεσης προϊόντων ξύλου
- Χρήση ειδικών εργαλείων σχεδίασης τμημάτων του σκάφους
- Χρήση εργαλειακού εξοπλισμού συντήρησης/προστασίας ξύλινων επιφανειών
- Χρήση εργαλείων και υλικών επένδυση σκελετού σκάφους
- Χρήση μέσων ατομικής προστασίας

ΕΠΙΠΛΕΟΝ ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΕΣ

-

ΕΝΟΤΗΤΑ Α

ΤΙΤΛΟΣ ΚΑΙ ΟΡΙΣΜΟΣ ΕΠΑΓΓΕΛΜΑΤΟΣ

A.1 Προτεινόμενος γενικός τίτλος του επαγγέλματος

Η ομάδα εκπόνησης των Επαγγελματικού Περιγράμματος, μετά από σχετική μελέτη και ανάλυση της υπάρχουσας κατάστασης στην συγκεκριμένη αγορά εργασίας σχετικά με τα καθήκοντα των εργαζομένων, προτείνει να υιοθετηθεί ο ακόλουθος τίτλος επαγγέλματος: «Τεχνικός Ξυλοναυπηγικής» τον οποίον υιοθετούμε εφεξής στην περαιτέρω ανάπτυξη του Επαγγελματικού Περιγράμματος.

A.2 Ορισμός του επαγγέλματος

Ο επαγγελματίας «*Τεχνικός Ξυλοναυπηγικής*» αναλαμβάνει να ναυπηγήσει ξύλινα σκάφη μικρού και μεσαίου μεγέθους (εκτόπισμα μέχρι 400 τόνους). Σχεδιάζει τις ναυπηγικές γραμμές του υπό ναυπήγηση σκάφους σε φυσικό μέγεθος, τις αποτυπώνει στην υπό επεξεργασία φυσική ξυλεία που έχει επιλέξει για το κάθε εξάρτημα του σκάφους, διαμορφώνει και συνθέτει τα επιμέρους μέρη του φέροντος δομικού σκελετού, επενδύοντας τελικά την κατασκευή με κατάλληλη ξύλινη επένδυση. Επίσης πραγματοποιεί εργασίες περιοδικής συντήρησης των ξύλινων σκαφών και προστασίας τους έναντι του έντονα διαβρωτικού θαλάσσιου περιβάλλοντος. Εργάζεται σε παραλίμνια, παραποτάμια ή παραθαλάσσια ναυπηγεία (καρνάγια) εντός λιμένων ως μέρη του αιγιαλού και χρησιμοποιεί παραδοσιακές κυρίως ναυπηγικές μεθόδους βασιζόμενος στη χρήση αντίστοιχων εργαλείων και υλικών. Επίσης εκπονεί εργασίες διαμόρφωσης του εσωτερικού χώρου σε ένα ξύλινο σκάφος και κατασκευάζει τους ιστούς και τα ξύλινα στοιχεία ιστιοφορίας και χρήσης στη θάλασσα. Ακόμη αναλαμβάνει όλες τις ξυλουργικές εργασίες που υποστηρίζουν τις μηχανολογικές, υδραυλικές και ηλεκτρικές εγκαταστάσεις σε ξύλινα σκάφη.

Για την εκτέλεση των καθηκόντων του απαιτούνται γνώσεις και δεξιότητες συναφών επαγγελμάτων όπως του Ξυλουργού και του Επιπλοποιού με κυρίαρχο σημείο αναφοράς την συνθετική ικανότητα ένωσης επιμέρους ξύλινων κατασκευών και την κατασκευή σύνθετων καμπύλων επιφανειών προκειμένου να δημιουργηθεί το σκάφος ως τελικό προϊόν. Επίσης πολύ σημαντική παράμετρος στην επιτυχή εκτέλεση των καθηκόντων του είναι η γνώση της ασφαλούς λειτουργίας του σκάφους στο θαλασσινό περιβάλλον, της στατικής αντοχής του σκάφους σε δυναμικές καταπονήσεις και της πλεύσης με εναλλακτικά μέσα πρόωσης (μηχανή, πανιά, κουπιά) και με ασφάλεια.

A.3 Αντιστοίχιση με το ισχύον Σύστημα Ταξινόμησης Επαγγελμάτων και Κλάδων Οικονομίας.

Σύμφωνα με το ισχύον Σύστημα Ταξινόμησης Επαγγελμάτων, σε τετραψήφια ανάλυση ISCO-08, το συγκεκριμένο επάγγελμα μπορεί να αντιστοιχηθεί στο πλησιέστερο επάγγελμα με κωδικό 7521 όπου αναφέρεται σε «Τεχνίτες επεξεργασίας και κατεργασίας ξύλου, Επιπλοποιούς και συναφή επαγγέλματα» αλλά και δευτερευόντως στο επάγγελμα του «Ξυλουργού και Μαραγκού» με κωδικό 7115.

Η αντιστοίχιση με το ισχύον Σύστημα Ταξινόμησης Κλάδων Οικονομίας (ΣΤΑΚΟΔ 2008), αφορά καταρχήν στους κωδικούς 33.15 «Επισκευή και συντήρηση πλοίων και σκαφών», 30.11 «Ναυπήγηση πλοίων και πλωτών κατασκευών» και 30.12 «Ναυπήγηση σκαφών αναψυχής και αθλητισμού». Επιπλέον λόγω της φύσης του επαγγέλματος και της εν μέρη θεματικής του επικάλυψης με το επάγγελμα του επιπλοποιού θα μπορούσε να αντιστοιχηθεί και με τον κωδικό 16.2 «Κατασκευή προϊόντων ξύλου και φελλού».

A.4 Ιστορική εξέλιξη του επαγγέλματος

Η ναυπήγηση ξύλινων σκαφών αναπτύχθηκε σε όλες τις ιστορικές περιόδους, βρίσκοντας εφαρμογή σε παραθαλάσσιες περιοχές που υπήρχε παρουσία του Ελληνικού στοιχείου. Η ανάπτυξη του εμπορίου βασίστηκε στην ύπαρξη αξιόπλων σκαφών με πρώτη ύλη το ξύλο. Ως φορέας του τεχνικού πολιτισμού των επιμέρους ναυτικών κοινωνιών, κατάφερε να διασωθεί μέχρι την εποχή μας διατηρώντας αναλλοίωτα χαρακτηριστικά της προβιομηχανικής εποχής. Η συγκεκριμένη τεχνική αφού υπέστη διάφορες διακυμάνσεις ως προς την ανάπτυξη και διάδοση της, στην εποχή μας βρίσκει εφαρμογή ουσιαστικά μόνο στην ναυπήγηση μικρομεσαίων αλιευτικών σκαφών και σκαφών αναψυχής και ναυταθλητισμού (πρόσκοποι και αγώνες παραδοσιακών σκαφών κ.α.).

Ειδικά κατά τους ρωμαϊκούς και τους βυζαντινούς χρόνους αποτέλεσε κορυφαία έκφραση της τεχνολογίας, είτε για ειρηνικούς (εμπορικά πλοία) είτε για πολεμικούς σκοπούς. Η μετάβαση στην μεσαιωνική ναυπηγική χαρακτηρίζεται πρωτίστως από μία σημαντική αλλαγή στην μέχρι τότε χρησιμοποιούμενη τεχνική ναυπήγησης η οποία διατηρείται μέχρι τις μέρες μας. Υιοθετείται πλέον η μέθοδος δημιουργίας πρώτα του σκελετού του σκάφους αντί του κελύφους του, τεχνική που αποτυπώνεται και στα πρώτα γραπτά εγχειρίδια ναυπηγικής, που προέρχονται από τη Βενετία και ανάγονται στο πρώτο μισό του 15ου αιώνα. Την περίοδο της Τουρκοκρατίας και μέχρι το δεύτερο μισό του 18ου αιώνα στην Ελλάδα ναυπηγούνται μικρά και μεσαία σκάφη, λόγω των οικονομικών και πολιτικών περιορισμών που υφίστανται. Ακολουθεί ιστορική άνθιση του επαγγέλματος λόγω της δυνατότητας που δίνεται στους Έλληνες πλοιοκτήτες να φέρουν μεγαλύτερου εκτοπίσματος πλοία (με Ρωσική σημαία) λόγω ενός συνόλου αλλαγών στο καθεστώς διεξαγωγής του εμπορίου στην Ανατολική Μεσόγειο. Ως το τέλος του ίδιου αιώνα, η ναυπηγική αποτελούσε μια από τις σημαντικότερες τεχνικές δραστηριότητες των υπόδουλων νησιωτών. Η εντυπωσιακή αυτή ώθηση στη ναυπηγική οφείλεται προφανώς στην ανάπτυξη της εμπορικής ναυτιλίας.

Ακολουθώντας τον 19ο αιώνα η ναυπηγική με χρήση του ξύλου ως κύριο δομικό υλικό, αποτελούσε μια από τις κυριότερες τεχνικές παραγωγικές δραστηριότητες του νέου Ελληνικού κράτους. Η υιοθέτηση όμως στα μέσα του 20ου αιώνα, νέων μεταλλικών κυρίως υλικών και σύγχρονων πρακτικών στη ναυπήγηση μεγάλων κυρίως πλοίων, οδήγησαν στην σταδιακή παρακμή της. Σήμερα μετά και την υιοθέτηση την δεκαετία του 1980 Ευρωπαϊκών Κανόνων που αποσκοπούσαν στην μείωση των αλιευτικών στόλων και την επιδότηση της καταστροφής των ξύλινων αλιευτικών σκαφών, η βιωσιμότητα της εν λόγω τεχνικής απειλείται.

Παράλληλα η πρόσφατη αναγνώριση της εν λόγω τεχνικής ως προϊόν άυλης πολιτισμικής κληρονομιάς και η προσπάθεια στήριξης της ξυλοναυπηγικής τέχνης βασιζόμενη / υποστηριζόμενη από διατομεακές πολιτικές σε τομείς όπως ο πολιτισμός, ο τουρισμός, η ναυτιλία και η τοπική ανάπτυξη, απαιτούν την ρύθμιση του επαγγέλματος. Ειδικότερα η ανάπτυξη του συγκεκριμένου επαγγελματικού περιγράμματος, η μετέπειτα θεσμοθέτηση εκπαιδευτικών διαδρομών, καθώς και η δεδομένη μελλοντική νομοθετική κατοχύρωση του επαγγέλματος, θεωρούνται φυσική εξέλιξη της παρούσας προσπάθειας και είναι σίγουρο ότι θα συμβάλουν σε μεγάλο βαθμό στην ομαλή εφαρμογή και ανάπτυξή του.

A.5 Οικονομία και επιχειρηματικό περιβάλλον

Από το τέλος του 19ου και στις αρχές του 20ού αιώνα η ναυπήγηση μεγάλων ξύλινων σκαφών παρακμάζει, κυρίως λόγω της εμφάνισης των ατμόπλοιοι και των σιδερένιων πλοίων και της ίδρυσης των πρώτων μεγάλων ναυπηγείων στο Πέραμα από το 1928. Η εποχή ανάπτυξης της παραδοσιακής ξυλοναυπηγικής στην Ελλάδα ήταν τις δεκαετίες '60 και '70, όταν λειτουργούσαν περίπου 300 μικρά

ναυπηγία με το σχετικό αντικείμενο απασχόλησης ενώ από τις δεκαετίες '70 και '80 άρχισαν να φτιάχνονται τα πρώτα σκάφη αναψυχής, που αρχικά δημιουργούνταν με τροποποιήσεις σε αλιευτικά ή φορτηγά πλοία. Από το 1980 μέχρι τις αρχές της δεκαετίας του '90, η αντικατάσταση των μεγάλων αλιευτικών σκαφών, με επιδοτήσεις, αναζωογόνησε τα ξυλοναυπηγεία. Υπολογίζεται ότι ο ελληνικός στόλος μετρούσε περί τα 17.500 καΐκια και ήταν ο μεγαλύτερος στην Ευρώπη.

Καθόλη τη διάρκεια του 20ού αιώνα τα αλιευτικά σκάφη και τα σφουγγαράδικα παραμένουν τα κυριότερα προϊόντα των παραδοσιακών ξυλοναυπηγείων, και από τις αρχές του 20ου αι. λόγω της εσωτερικής μετανάστευσης παρατηρείται χωρική μετατόπιση των ναυπηγείων. Την περίοδο αυτή υπάρχουν ναυπηγεία σε αρκετά νησιά και σε παράλιες περιοχές, όπως Σύρος, Γαλαξίδι, Σπέτσες, Ύδρα, Φαρά, Χίος Μυτιλήνη, Ρόδος, Πάτμος, Σύμη, Κάσος, Κάλυμνος Χάλκη, Πειραιάς, Σκιάθος, Σκόπελος, Σαντορίνη, Πάρος, Άνδρος, Λήμνος, Μύκονος, Καστελόριζο και πολλά άλλα μικρότερα.

Σήμερα η ξυλοναυπηγική, μια παραδοσιακή τέχνη με μεράκι, έχοντας καταστήσει κάθε σκάφος μοναδικό έργο τέχνης, βρίσκεται σε παρακμή. Η τέχνη της κατασκευής ξύλινων σκαφών απειλείται, το επάγγελμα έχει απαξιωθεί, δεν είναι ελκυστικό για τους νέους και σήμερα υπολειπούνται ελάχιστα ξυλοναυπηγεία. Η ανάγκη επιβίωσης της ξυλοναυπηγικής, ώστε να διατηρηθεί μία από τις λίγες παραγωγικές δραστηριότητες της χώρας μας αλλά και ένα πολιτιστικό αγαθό που μας συνδέει με την ιστορία και τον τόπο μας, είναι επιτακτική.

Οι αιτίες παρακμής της τέχνης της ξυλοναυπηγικής είναι πολλές, η εμφάνιση νέων και φθηνών υλικών, η μεγάλη διάθεση πλαστικών σκαφών από τα μέσα της δεκαετίας του '50, το υψηλό κόστος κατασκευής και συντήρησης των ξύλινων σκαφών, η έλλειψη εξειδικευμένου προσωπικού και η αποτυχημένη στρατηγική της ξυλοβιομηχανίας να προωθήσει έξυπνα την χρήση του ξύλου στην κατασκευή σκαφών. Το μεγαλύτερο ποσοστό των παραδοσιακών σκαφών που ναυπηγούνται σήμερα και έχουν μεγαλύτερη ζήτηση είναι κυρίως τα τρεχαντήρια, που χρησιμοποιούνται ακόμη ως αλιευτικά. Επίσης η ξυλεία που χρησιμοποιείται δεν είναι τόσο ποιοτική όπως παλιά, λόγω κόστους, τα ηλεκτρικά εργαλεία αντικατέστησαν τα παραδοσιακά χειροκίνητα εργαλεία, με συντομότερη και ευκολότερη εργασία, αλλά μειονεκτούν ως προς την ποιότητα της κατασκευής. Σήμερα παραδοσιακά ξυλοναυπηγεία υπάρχουν στη Σάμο, στην Ιερισσό, στο Πέραμα, στην Ερμιονίδα, στη Θάσο, στην Καβάλα, στο Βόλο, στη Σκόπελο, στη Ρόδο, στην Κάρπαθο, στην Πάτμο, στις Σπέτσες, στη Σύρο, στη Σύμη, στην Κάλυμνο, στην Πάτρα στο Ηράκλειο και μικρότερα σε άλλες περιοχές.

Ισχυρό πλήγμα για την ξυλοναυπηγική αποτέλεσε, από το 1986, η προσαρμογή στις οδηγίες της Ευρωπαϊκής Ένωσης για τη μείωση του ελληνικού αλιευτικού στόλου και η παύση ναυπηγήσεων νέων αλιευτικών σκαφών, καθώς οι αλιείς ήταν ο κύριος πνεύμονας ζωής για τους ταρσανάδες στην Ελλάδα. Επίσης, με την εφαρμογή των Επιχειρησιακών Προγραμμάτων Αλιείας που ξεκίνησαν από το 1991, στο πλαίσιο των πολιτικών της Ε.Ε. για τον εκσυγχρονισμό και την περεταίρω μείωση του αλιευτικού στόλου, για την προστασία της θαλάσσιας πανίδας, με την απόσυρση των αλιευτικών σκαφών από την αλιεία με επιδότηση και την καταστροφή τους, μέχρι και σήμερα καταστράφηκαν μοναδικά δείγματα της ελληνικής ναυπηγικής παράδοσης, επιφέροντας καίριο πλήγμα στο απόθεμα της ναυτικής πολιτισμικής κληρονομιάς. Από την πρώτη δεκαετία του 21ου αιώνα η μείωση του αλιευτικού στόλου, η επιδοτούμενη καταστροφή των αλιευτικών σκαφών που συνεχίζεται και η μηδενική σχεδόν ναυπήγηση νέων ξύλινων καϊκιών σήμερα, με τη σωρεία νέων προβλημάτων που προστίθενται, έχουν ως αποτέλεσμα η ξυλοναυπηγική στην Ελλάδα να αντιμετωπίζει σοβαρό κίνδυνο αφανισμού. Σε αντίθεση με την καταστροφή που συντελείται στην Ελλάδα, σε άλλες ευρωπαϊκές χώρες, έχει αντικατασταθεί και εκσυγχρονιστεί το σύνολο σχεδόν του αλιευτικού τους στόλου και έχει διασωθεί μεγάλο μέρος από αυτά για άλλες χρήσεις. Σύμφωνα με στοιχεία του Ελληνικού Συνδέσμου Παραδοσιακών Σκαφών, από το 1991 έως το 2017 έχουν καταστραφεί 12.500 καΐκια και απομένουν λιγότεροι από 30 ταρσανάδες.

Παράλληλα, τα μεγάλα έργα οδοποιίας, τα οποία ολοκληρώθηκαν σταδιακά στη χώρα από τη δεκαετία του 2000 και εξής, μείωσαν την ανάγκη των δια θαλάσσης μεταφορών ανθρώπων και αγαθών, αφού για πρώτη φορά διανοίχθηκαν δρόμοι που ένωναν δια ξηράς όλες τις περιοχές της Ελλάδας. Αυτό, μοιραία, μείωσε δραματικά τον κύκλο εργασιών στα ξυλοναυπηγεία.

Ωστόσο η συνειδητοποίηση του κινδύνου αφανισμού της ξυλοναυπηγικής αλλά και η καταστροφή των παραδοσιακών σκαφών, ενεργοποίησε πολλούς φορείς ιδιωτικούς και μη για τη λήψη περεταίρω μέτρων διάσωσης της ξυλοναυπηγικής και αναδείχθηκε η ανάγκη συγκρότησης ενός ενιαίου συστήματος προστασίας, αποκατάστασης και ανάδειξης της ξυλοναυπηγικής τέχνης. Το Υπουργείο Πολιτισμού κήρυξε πολλά σκάφη καθώς και καρνάγια ως διατηρητέα και παραδοσιακά. Το Υπουργείο Ναυτιλίας όρισε μια ιδιαίτερη κατηγορία παραδοσιακών σκαφών με σκοπό τη διευκόλυνση της διάσωσής τους. Παράλληλα από το Υπουργείο Οικονομικών για τη διευκόλυνση διάσωσης και συντήρησης των παραδοσιακών σκαφών έχει προβλεφθεί ευνοϊκότερη μεταχείριση των χαρακτηρισμένων ως παραδοσιακών σκαφών και παροχή κάποιων φορολογικών διευκολύνσεων στους ιδιοκτήτες. Επίσης καταλυτική στάθηκε για μια νέα προσέγγιση της ναυπηγικής παράδοσης η αναγνώριση από το Υπουργείο Πολιτισμού της ξυλοναυπηγικής ως άυλης πολιτιστικής κληρονομιάς και η εγγραφή της στον αντίστοιχο Εθνικό Ευρετήριο Άυλης Πολιτιστικής Κληρονομιάς της Ελλάδας, το 2013.

Την τρέχουσα περίοδο δημιουργείται το Μουσείο Ναυπηγικών και Ναυτικών Τεχνών του Αιγαίου στη Σάμο που στόχο έχει την ανάδειξη της ξυλοναυπηγικής τέχνης, την διάσωση των υλικών και άυλων τεκμηρίων της και την υποστήριξη της κατάρτισης νέων τεχνικών ξυλοναυπηγικής. Στη Σάμο προγραμματίζεται και η πρώτη λειτουργία της σχολής Τεχνικών Ξυλοναυπηγικής με την συνεργία του Υπουργείου Πολιτισμού, του Πανεπιστημίου Αιγαίου και του ΣΑΕΚ Σάμου.

Με δεδομένο ότι στην παρούσα φάση το ενδιαφέρον των φορέων της ξυλοναυπηγικής εστιάζεται περισσότερο στη διάσωση της ξυλοναυπηγικής παράδοσης καθώς και στην επιβίωση των παραδοσιακών καρναγιών, δημιουργούνται αναπτυξιακές ευκαιρίες που μπορεί να αξιοποιηθούν με ανάλογα κίνητρα, δεδομένης της έντονης προθυμίας για ανάληψη επιχειρηματικών δράσεων. Με αυτό τρόπο εκτιμάται ότι η ξυλοναυπηγική και τα παραδοσιακά σκάφη θα διασωθούν και θα αξιοποιηθούν δημιουργώντας επιχειρηματικότητα για προσέλκυση πολιτιστικού τουρισμού καθώς αποτελούν σημαντικό στοιχείο αναγνωρισιμότητας και δημιουργίας τουριστικού προορισμού συμβάλλοντας στην τοπική βιώσιμη ανάπτυξη. Επίσης πρέπει να υποστηριχθεί η ανάγκη επένδυσης και οικονομικής αξιοποίησης της ξυλοναυπηγικής στον τομέα της πρακτικής παραδοσιακής ναυπηγικής και ναυτικής τέχνης, ώστε να αποτελέσει πυρήνα της βιοτεχνίας στο θαλάσσιο περιβάλλον, καθώς με την επιβίωση της ξυλοναυπηγικής και των παραδοσιακών ξυλοναυπηγείων θα δημιουργηθούν πολλές θέσεις εργασίας και θα μειωθεί η ανεργία.

A.6 Εργασία, ανθρώπινο δυναμικό και συνθήκες απασχόλησης

Οι τεχνικοί της ειδικότητας «Τεχνικός Ξυλοναυπηγικής» αποτελούν ένα εξειδικευμένο τμήμα του εργατικού δυναμικού στον ναυπηγοεπισκευαστικό τομέα, η θέση τους όμως στην αγορά εργασίας στερείται σε σημαντικό βαθμό επαγγελματικής κατοχύρωσης με ανάλογα θεσμικά κείμενα. Απασχολούνται στον ευρύτερο τομέα ναυπήγησης, επισκευής και συντήρησης ξύλινων πλωτών μέσων σε ιδιωτικά ναυπηγεία. Για τους συγκεκριμένους επαγγελματίες δεν έχει γίνει μέχρι τώρα επίσημη απογραφή τους λόγω της μη ύπαρξης επίσημα κατοχυρωμένης επαγγελματικής δραστηριότητας. Οι επαγγελματίες με τη συγκεκριμένη ειδικότητα αποτελούν πλέον μια διακριτή και ενιαία ομάδα τεχνιτών, χωρίς επιμέρους εξειδικεύσεις ή ειδικότητες που υπήρχαν παλαιότερα. Συγκεντρώνουν ποιοτικά χαρακτηριστικά άλλων εξειδικεύσεων (όπως του καλαφάτη – μονωτή, του πισκιτζή - ειδικού ξυλοκόπου, του σαλατζή που σχεδίαζε τις ναυπηγικές γραμμές του σκάφους, του αρμαδούρου που

κατασκεύαζε την εξάρτιση κλπ) που παλαιότερα λειτουργούσαν συμπληρωματικά κατά την ναυπήγηση του σκάφους αλλά με την εξέλιξη του επαγγέλματος απορροφήθηκαν σε μία ενιαία ειδικότητα. Όλες οι προηγούμενες ειδικότητες τεχνιτών, δούλευαν υπό την καθοδήγηση του αρχιναυπηγού, του μάστορα του ναυπηγείου. Αυτός γνώριζε όλες τις επιμέρους εργασίες, επόπτευε τον συντονισμό τους και έδινε τις απαραίτητες εντολές και οδηγίες στους εξειδικευμένους τεχνίτες και τους μαθητευομένους.

Οι φορείς μετάδοσης της ξυλοναυπηγικής είναι σχεδόν αποκλειστικά οι ίδιοι οι ξυλοναυπηγοί που μεταδίδουν τη γνώση στους νεότερους με το σύστημα της πρακτικής μαθητείας. Παλιότερα η τέχνη μεταβιβαζόταν σε μεγάλο βαθμό από τον πατέρα στον γιο. Τις τελευταίες δεκαετίες, μετά την κρίση που επήλθε λόγω κυρίως της χρήσης νέων υλικών για τη ναυπήγηση μικρών σκαφών, κάθε ενδιαφερόμενος μπορούσε να μαθητεύσει σε έναν μάστορα προκειμένου να μάθει την τέχνη. Σήμερα δυστυχώς είναι λίγοι οι νέοι που ενδιαφέρονται να μάθουν την τέχνη και έτσι υπάρχει πρόβλημα στη διαίωμισή της. Η πολυπλοκότητα της τέχνης, η αθρόα εισαγωγή νέων υλικών και τεχνολογιών, η χαμηλή κοινωνική αποδοχή της τέχνης του ξυλοναυπηγού και οι χαμηλές οικονομικές απολαβές, αποτελούν μερικές από τις αιτίες που δεν έχουν αναπτυχθεί άλλες μορφές μετάδοσής της, πέρα από την πρακτική μαθητεία σε έναν μάστορα.

Τελευταία προσπάθεια απογραφής της δραστηριότητας και του εργατικού δυναμικού που απασχολείται στον συγκεκριμένο τομέα έγινε από το Υπουργείου Εμπορικής Ναυτιλίας αρχές δεκαετίας '90. Σε αυτή καταγράφηκαν 143 ξυλοναυπηγικές μονάδες σε παραθαλάσσιες και παραλίμιες περιοχές σε όλη τη χώρα με 16 στην Αττική, 12 στην περιοχή της Θεσσαλονίκης και οι υπόλοιπες 119 διασκορπισμένες κυρίως σε Δωδεκάνησα (21 μονάδες), Αργοσαρωνικό και Αργολικό κόλπο (19 μονάδες) και στην περιοχή Καβάλας – Θάσου – Ιερισσού (15 μονάδες). Στην ίδια απογραφή το σύνολο των μόνιμων απασχολούμενων στα ναυπηγία ήταν μόλις 320 άτομα, με μέσο όρο απασχόλησης ανά ναυπηγείο 2 – 3 άτομα. Συγκεκριμένα υπήρχαν 51 ατομικές επιχειρήσεις που απασχολούσαν μόνο 1 εργαζόμενο ενώ οι επιχειρήσεις με τον μεγαλύτερο αριθμό εργαζομένων ήταν μία με 18 άτομα και δύο με 8 άτομα στους οποίους συμπεριλαμβάνονταν και οι ιδιοκτήτες. Επίσης πρέπει να τονιστεί ότι τα ξυλοναυπηγία απασχολούν και εποχικό προσωπικό που προσλαμβάνουν κυρίως το φθινόπωρο και την άνοιξη. Πρόκειται δηλαδή για μικρές οικογενειακές επιχειρήσεις με μεγάλη διασπορά στον ελλαδικό χώρο που απασχολούν μικρό αριθμό εργαζομένων προσκολλημένες σε παραδοσιακές δομές οργάνωσης και λειτουργίας. Σήμερα μία εκτιμωμένη προσέγγιση σε όλους τους χώρους εφαρμογής των συγκεκριμένων δραστηριοτήτων υπολογίζεται ότι δεν ξεπερνούν τους πεντακόσιους (500) εργαζόμενους. Κύριο ποιοτικό χαρακτηριστικό τους αποτελεί η υψηλή εξειδίκευση και αυξημένη εμπειρία σχετικά με τα επαγγελματικά καθήκοντά τους και η δυνατότητα προσαρμογής τους και αφομοίωσης τυχόν νέων τεχνολογικών εξελίξεων.

Το επάγγελμα εμπεριέχει μεγάλο εργασιακό κίνδυνο καθόσον οι απασχολούμενοι εργάζονται συχνά υπό ακραίες κλιματικές συνθήκες, όπως καύσωνας, δριμύ ψύχος κλπ. Παράλληλα η ευρεία χρήση εργαλειακού εξοπλισμού (χειροκίνητου ή μόνιμα εγκατεστημένου) για την κατεργασία/διαμόρφωση της ξυλείας αλλά και η χρήση βαφών και μονωτικών υλικών που περιέχουν τοξικούς παράγοντες, εγκυμονεί κινδύνους σοβαρού τραυματισμού ή δημιουργία επαγγελματικής ασθένειας λόγω παρατεταμένης έκθεσης σε αυτούς. Λόγω της ιδιομορφίας του επαγγέλματος (ορθοστασία, κίνηση σε ικρίωματα και χειρωνακτική εργασία σε αντίξοες συνθήκες), είναι τεχνικά δύσκολο να προσφερθούν δυνατότητες απασχόλησης σε άτομα με αναπηρία.

A.7 Συνδικαλιστικές ή επιστημονικές οργανώσεις σχετικές με το επάγγελμα, έντυπα ή άλλα μέσα ή πηγές πληροφόρησης

Οι ξυλοναυπηγοί ασκούν το επάγγελμα εργαζόμενοι σε ναυπηγία της παραθαλάσσιας ή παραλίμνιας Ελλάδας. Δεν εκπροσωπούνται από κάποιον επαγγελματικό φορέα λόγω της μη κατοχύρωσης με θεσμικό τρόπο του επαγγέλματος. Επίσης δεν υφίστανται ανάλογες εκπροσωπήσεις των εργαζομένων σε πρωτοβάθμιο και δευτεροβάθμιο επίπεδο από συνδικαλιστικό φορέα που στελεχώνεται αποκλειστικά από τεχνίτες τέτοιας ειδικότητας. Στην πράξη κατά τη κατάρτιση συλλογικών συμβάσεων εργασίας σε ναυπηγοεπισκευαστικούς φορείς διάφορης δυναμικότητας, εκπροσωπούνται κυρίως από τη Πανελλήνια Ομοσπονδία Εργατοϋπαλλήλων Μετάλλου (Π.Ο.Ε.Μ.) λόγω της φύσεως του επαγγέλματος.

Με σκοπό τη διάσωση και την ανάδειξη της επαγγελματικής αυτής τέχνης αλλά και των παραδοσιακών ξύλινων σκαφών δραστηριοποιούνται οι εξής φορείς:

1.«Ελληνικός Σύνδεσμος Παραδοσιακών Σκαφών», Λεωφόρος Δημοκρατίας 90, Πέραμα Αθήνα, ΤΚ 186 63 Τηλ. 210-4412085, Τηλ/τυπο (fax): 210-4415074, Διεύθυνση ηλεκτρονικού ταχυδρομείου: info@traditionalboats.gr ιστότοπος: www.traditionalboats.gr.

2.«Πρωτέας» Μη Κερδοσκοπικό Σωματείο για τη Διάσωση και Διατήρηση της Παραδοσιακής Ναυπηγικής και Παραδοσιακής Κληρονομιάς, Τσιριγώτη 5 & Ε.Ε. Σταύρου Χαλκίδα, ΤΚ 34 100 Τηλ.- Τηλ/τυπο (fax): 22210-87669 Διεύθυνση ηλεκτρονικού ταχυδρομείου: proteas-hmh@gmail.com.

3.Πνευματικό Ίδρυμα Σάμου «Νικόλαος Δημητρίου», Πυθαγόρειο Σάμου, ΤΚ 83 103 Τηλ. 22730-62286, Τηλ/τυπο (fax): 22730-62287, Διεύθυνση ηλεκτρονικού ταχυδρομείου: pnedim@otenet.gr.

4. Μουσείο Ναυπηγικών και Ναυτικών Τεχνών του Αιγαίου (ΜΝΝΤΑ), Δήμος Ανατολικής Σάμου, Πλατεία Δημαρχείου, Πυθαγόρειο, ΤΚ 83100, Σάμος, <https://islandofsamos.gr/>

5. Σύλλογος Φίλων του Μουσείου Ναυπηγικών και Ναυτικών Τεχνών του Αιγαίου: friends.mnnta@gmail.com , <https://woodenboats.gr/links/>

A.8 Θεσμικό πλαίσιο λειτουργίας του επαγγέλματος

Το επάγγελμα του «Τεχνικού Ξυλοναυπηγικής)» και των εργασιών που δύναται να επιτελεί, δεν είναι μέχρι τώρα λεπτομερώς ρυθμιζόμενο από νομοθετικές διατάξεις. Για την ακρίβεια δεν υφίσταται κανένα θεσμικό πλαίσιο που να καθορίζει την επαγγελματική του αυτοτέλεια, κάτι το οποίο προϋποθέτει καταρχήν σειρά νομοθετικών ενεργειών/πρωτοβουλιών από τα συναρμόδια Υπουργεία σε συνεννόηση με τους αντίστοιχους παραγωγικούς φορείς, στην κατεύθυνση των οποίων κινείται και η παρούσα μελέτη. Παρόλα αυτά εκτιμάται ότι το συγκεκριμένο επάγγελμα μελλοντικά μπορεί να ρυθμιστεί με κατάλληλη νομοθετική ρύθμιση. Η πιστοποίηση της επαγγελματικής ικανότητας και η χορήγηση αντίστοιχης επαγγελματικής άδειας εργασίας θα διασφαλίσει την εύρυθμη λειτουργία και τη συνεχή ανάπτυξη του.

A.9 Τεχνολογίες / τεχνολογικές αλλαγές που επηρεάζουν το επάγγελμα.

Η τεχνολογία της ξυλοναυπηγικής επηρεάζεται από τις τεχνικές εξελίξεις κάθε εποχής. Ακόμη και στη διάρκεια μίας γενιάς ναυπηγών η τεχνολογία μπορεί να μετεξελιχθεί ταχύτατα, επηρεασμένη από τις αλλαγές στα διαθέσιμα υλικά (εισαγωγή ξυλείας με άλλες ιδιότητες, νέα υλικά μεταλλικών συνδέσμων, νέα υλικά βαφής κ.ά.), από τον εκσυγχρονισμό των εργαλείων και του μηχανικού εξοπλισμού (ηλεκτρικά εργαλεία, ψηφιακή τεχνολογία), καθώς και από τις ευρύτερες αλλαγές στην κοινωνία

(μετανάστευση, επαγγελματικός προσανατολισμός), την οικονομία (κόστος υλικών και παραγωγής, οικονομική κρίση) και, φυσικά, από τις νέες πηγές ενέργειας (πετρελαιοκίνηση, ηλεκτρισμός).

Στην εποχή του πλαστικού σκάφους και των νέων μεθόδων υψηλής τεχνολογίας, πριν μερικά χρόνια μια νέα τεχνική ήρθε να ενσωματωθεί στη παραδοσιακή ναυπήγηση και ξυλοκατασκευή. Πρόκειται για το «ColdMoulding» ή αλλιώς «Laminated Wood Construction», που στα ελληνικά θα μπορούσε να αποδοθεί ως «Ελασματοποίηση του Ξύλου». Η νέα αυτή τεχνική ή μέθοδος, που χρησιμοποιείται σήμερα από τους καραβομαραγκούς και κατασκευαστές ξύλινων σκαφών σε όλο τον κόσμο, επιτρέπει στο ξύλο να αποδώσει πολλά από τα θετικά του στοιχεία. Ο σύγχρονος καραβομαραγκός, έχοντας στη διάθεση του, νέα υλικά μπορεί να αναπτύξει αυτές τις τεχνικές, που του δίνουν τη δυνατότητα να κατασκευάσει και να δημιουργήσει σκάφη, τα οποία κανείς δεν μπορούσε παλαιότερα να ναυπηγήσει. Με την ανακάλυψη αδιάβροχων προσκολλητικών ουσιών, η τεχνική της ελασματοποίησης ξύλου μπορούσε πια να χρησιμοποιηθεί και στη ναυπηγική. Σήμερα υπάρχουν διάφορες κόλλες και ρητίνες, που χρησιμοποιούνται κάθε μια με τα δικά της πλεονεκτήματα και μειονεκτήματα. Τα υλικά αυτά δίνουν τη δυνατότητα να ενωθούν δύο κομμάτια ξύλου μόνιμα, ώστε να κατασκευαστεί ένα ενιαίο, αναβαθμίζοντας το υλικό, με τον ίδιο ακριβώς τρόπο, που ένας εργάτης ενώνει δύο μεταλλικά αντικείμενα με ηλεκτροσυγκόλληση. Ο όρος Cold Moulding καλύπτει ένα σύνολο διαφορετικών τεχνικών για την κατασκευή ενός σκάφους, αλλά βασικά είναι η διαδικασία της παραγωγής μιας κοίλης επιφάνειας, όπως τα ύφαλα, κολλώντας λεπτά στρώματα επεξεργασμένου ξύλου ή «κόντρα πλακέ θαλάσσης» και φτιάχνοντας έτσι το πέτσωμα του σκάφους από πολλαπλές επιφάνειες.

Με τη νέα αυτή τεχνική ο κατασκευαστής ξεπερνά όλα τα προβλήματα, που μπορεί να δημιουργήσουν οι ευαισθησίες του ξύλου. Το ξύλο, όπως κάθε άλλο ναυπηγικό υλικό, έχει αρκετά μειονεκτήματα, όπως ρωγμές, που δημιουργούνται από ανομοιογενή ξήρανση του κορμού μετά την κοπή του ή από κεραυνούς, που ίσως έχουν πέσει πάνω στο δέντρο, παραλλαγές στην κατεύθυνση των ινών κοντά σε ρόζους του ξύλου, που εξασθενούν τη δύναμη του. Αυτές οι καινούριες τεχνικές βγάζουν στην επιφάνεια πολλές από τις πολύτιμες κατασκευαστικές ιδιότητες του ξύλου, όπως αρκετά καλή αναλογία δύναμης, βάρους, αντοχής σε σχέση με την καταπόνηση κρούσης και την κόπωση. Πλέον το ξύλο ως πρώτη ύλη, με κύριο γνώρισμα την αντίσταση στην οξειδωση μπορεί να «δουλεύεται» εύκολα και χωρίς να χρειάζεται βαρύ εξοπλισμό, τα κατασκευαστικά μέρη μπορούν να φτιαχτούν και να δουλευτούν επί τόπου, χωρίς να είναι απαραίτητη η χρήση βαρέων μηχανημάτων, κάνοντας την κατασκευή εύκολη και προσιτή για τον επαγγελματία.

A.10 Εξελίξεις αναφορικά με την κλιματική αλλαγή και την περιβαλλοντική προστασία που επηρεάζουν το επάγγελμα.

Η Ευρωπαϊκή Ένωση έχει υιοθέτηση μία κοινή αλιευτική πολιτική (ΚΑΛΠ) με σκοπό τη βιώσιμη ανάπτυξη των τομέων αλιείας και υδατοκαλλιέργειας, βασιζόμενη σε μία ολοκληρωμένη θαλάσσια πολιτική (ΟΘΠ) που λαμβάνει υπόψη την κλιματική αλλαγή και την περιβαλλοντική προστασία μέσω της βιώσιμης και αειφόρου ανάπτυξης. Οι πολιτικές αυτές υλοποιούνται τα τελευταία 20 χρόνια προκειμένου να περιορίσουν την αυθαίρετη και ολοκληρωτική αλιεία, προστατεύοντας την θαλάσσια βιοποικιλότητα αφήνοντας όμως έντονο αρνητικό αποτύπωμα στην βιωσιμότητα του παραδοσιακού αλιευτικού στόλου.

Συγκεκριμένα το Ευρωπαϊκό Ταμείο Αλιείας (ΕΤΑ) 2007-2013, παρείχε στήριξη για την οριστική παύση των αλιευτικών δραστηριοτήτων αλιευτικών σκαφών, στο πλαίσιο σχεδίου προσαρμογής της αλιευτικής προσπάθειας, με στόχο την εξισορρόπηση της αλιευτικής ικανότητας του στόλου προς τα διαθέσιμα αλιευτικά αποθέματα. Η οριστική παύση μπορεί να επιτευχθεί μέσω διάλυσης, αλλά και με αναδιάθεση του σκάφους για την αλλαγή της χρήσης του υπό τη σημαία κράτους μέλους και την

εγγραφή του στο κοινοτικό μητρώο σκαφών, για άλλες δραστηριότητες πλην της αλιείας (π.χ. κατάρτιση, έρευνα, επίδειξη, τουρισμό κλπ.).

Αντίστοιχα το ελληνικό επιχειρησιακό πρόγραμμα (ΕΠ) του ΕΤΑ εναρμονιζόμενο με το ευρωπαϊκό, για την περίοδο 2007-2013, προέβλεπε δημόσια ενίσχυση για την οριστική παύση των αλιευτικών δραστηριοτήτων, επιτρέποντας τη διάλυση καθώς και την αλλαγή της χρήσης των σκαφών για σκοπούς άλλους εκτός της αλιείας. Κατά την περίοδο προγραμματισμού 2014-2020, το Ευρωπαϊκό Ταμείο Θάλασσας και Αλιείας (ΕΤΘΑ) παρείχε επίσης στήριξη για οριστική παύση χωρίς διάλυση στην περίπτωση των παραδοσιακών ξύλινων σκαφών, υπό τον όρο ότι λειτουργούν ως στοιχεία πολιτιστικής κληρονομιάς στην ξηρά. Κατά παρέκκλιση, μπορεί να χορηγηθεί στήριξη για οριστική παύση της αλιευτικής δραστηριότητας χωρίς διάλυση, υπό τον όρο ότι τα σκάφη μετασκευάζονται για δραστηριότητες εκτός της εμπορικής αλιείας.

Οι εθνικές αρχές είναι υπεύθυνες για την εφαρμογή των διατάξεων αυτών και για τον καθορισμό προϋποθέσεων, λαμβανομένων υπόψη των αντίστοιχων εθνικών νομοθεσιών, των προτύπων διαχείρισης της πολιτιστικής κληρονομιάς και των κατάλληλων απαιτήσεων παρακολούθησης και ελέγχου. Θα χρειαστεί ένα συμπλήρωμα για την αιφορική πρακτική της χρήσης ξύλου στις κατασκευές (ανακυκλώσιμο, αναπαράγεται φυσικά, φιλικό προς το περιβάλλον κλπ), σημείο που τονίζεται όλο και περισσότερο στις ευρωπαϊκές ρυθμίσεις και συστάσεις για τον κατασκευαστικό τομέα.

ΕΝΟΤΗΤΑ Β

ΑΝΑΛΥΣΗ ΕΠΑΓΓΕΛΜΑΤΟΣ/ΕΙΔΙΚΟΤΗΤΑΣ -
ΠΡΟΔΙΑΓΡΑΦΕΣ

ΕΝΟΤΗΤΑ Γ

ΑΠΑΡΑΙΤΗΤΕΣ ΓΝΩΣΕΙΣ, ΔΕΞΙΟΤΗΤΕΣ ΚΑΙ
ΙΚΑΝΟΤΗΤΕΣ

ΚΕΛ 1 ΔΙΑΜΟΡΦΩΝΕΙ ΤΑ ΒΑΣΙΚΑ ΣΤΟΙΧΕΙΑ ΤΟΥ ΥΠΟ ΝΑΥΠΗΓΗΣΗ ΣΚΑΦΟΥΣ.

ΣΧΕΔΙΑΖΕΙ ΥΠΟ ΚΛΙΜΑΚΑ ΤΑ ΒΑΣΙΚΑ ΣΤΟΙΧΕΙΑ ΤΟΥ ΣΚΕΛΕΤΟΥ ΤΟΥ ΣΚΑΦΟΥΣ

ΕΕΛ 1.1

ΕΠΑΓΓΕΛΜΑΤΙΚΕΣ ΕΡΓΑΣΙΕΣ

- 1.1.1. Επιλέγει τη μέθοδο σχεδιασμού των βασικών στοιχείων του υπό ναυπήγηση σκάφους.
- 1.1.2. Σχεδιάζει υπό φυσική κλίμακα τα επί μέρους ξύλινα στοιχεία του σκάφους.
- 1.1.3. Μετατρέπει σε κλίμακα 1:1 τα σχέδια των επί μέρους στοιχείων του σκάφους.

ΚΡΙΤΗΡΙΑ ΕΠΑΓΓΕΛΜΑΤΙΚΗΣ ΑΝΤΑΠΟΚΡΙΣΗΣ:

- Επιλέγει την καταλληλότερη και πιο πρόσφορη, εμπειρική ή σύγχρονη, μέθοδο σχεδιασμού σύμφωνα με τα χαρακτηριστικά και τις προδιαγραφές των βασικών στοιχείων του υπό ναυπήγηση σκάφους (μήκος, εκτόπισμα), την τυπολογία του και τις δυνατότητες του ναυπηγείου.
- Σχεδιάζει υπό φυσική κλίμακα (στη «σάλα» ή με το «μονόχναρο») τα επί μέρους ξύλινα στοιχεία του σκάφους, σύμφωνα με τα τεχνικά εγχειρίδια και ανάλογα προς τα χαρακτηριστικά του υπό ναυπήγηση σκάφους (μήκος, εκτόπισμα) και την τυπολογία του, ελέγχοντας προσεκτικά τις ναυπηγικές γραμμές.
- Μετατρέπει σε κλίμακα 1:1 τα σχέδια των επί μέρους στοιχείων του σκάφους σύμφωνα με την κατάλληλη μέθοδο σχεδιαστικής απεικόνισης προκειμένου να τα αποτυπώσει στην υπό διαμόρφωση ξυλεία.

ΕΥΡΟΣ ΕΦΑΡΜΟΓΗΣ

Περιβάλλον και συνθήκες εργασίας:

Μικρές ναυπηγικές δομές (καρνάγια) σε παραθαλάσσιες (μέρος της παραλίας και του αιγιαλού), παραλίμνιες και παραποτάμιες περιοχές.

Επαγγελματικοί χώροι, με το μεγαλύτερο μέρος τους εκτεθειμένο στις ανά εποχή καιρικές και περιβαλλοντικές συνθήκες.

Διαθέτουν συνήθως στεγασμένο χώρο για τη φύλαξη και ξήρανση της ξυλείας, στεγασμένο και φυλασσόμενο χώρο με ξύλινο δάπεδο για τον ναυπηγικό σχεδιασμό (σάλα), τουλάχιστον μία (1) ναυπηγική κλίνη/σχάρα ανέλκυσης και καθέλκυσης σκαφών και ξεχωριστά τμήματα μηχανολογικών, ηλεκτρολογικών και ξυλουργικών εργασιών.

Μέσα/εργαλεία/υλικά:

Ευρείας κλίμακας σχεδιαστικό εξοπλισμό (χειροκίνητα εργαλεία σημαδέματος και σχεδιαστικής αντιγραφής, βοηθήματα σχεδίασης και ελέγχου των γεωμετρικών χαρακτηριστικών όπως χνάρια, μονόχναρα, φόρμες, ναυπηγικά προπλάσματα-μοντέλα), σχεδιαστικά προγράμματα ηλεκτρονικού υπολογιστή (H/Y).

Παραγόμενη υπηρεσία:

Σχεδιασμός υπό φυσική κλίμακα και υπό άλλες κλίμακες των βασικών στοιχείων του σκελετού του σκάφους

Μέθοδοι εφαρμογής και διαδικασίες:

Μέθοδοι σχεδιασμού σκαφών (εμπειρική μέθοδος σχεδιασμού με χρήση του ναυπηγικού δαπέδου (σάλα), εμπειρικές μέθοδοι σχεδιασμού «ειδικών χναριών» ή «μονόχναρα», μέθοδος σχεδιασμού με τη χρήση ναυπηγικών γραμμών, κ.α.), προδιαγραφές

στοιχείων του υπό ναυπήγηση σκάφους, μέθοδοι σχεδιαστικής απεικόνισης, τεχνικά εγχειρίδια λειτουργίας σχεδιαστικού εξοπλισμού.

ΓΕΝΙΚΕΣ ΓΝΩΣΕΙΣ

Ως ελάχιστες αναγκαίες γενικές γνώσεις για την περαιτέρω επαγγελματική εκπαίδευση, κατάρτιση ή επαγγελματική δραστηριότητα είναι αυτές που αντιστοιχούν:

- στο επίπεδο 2 του Εθνικού και Ευρωπαϊκού Πλαισίου Προσόντων (ΕΠΠ) «Αποκτά βασικές γενικές γνώσεις, που σχετίζονται με ένα πεδίο εργασίας ή σπουδής, που του επιτρέπουν να αντιλαμβάνεται τις διαδικασίες εφαρμογής βασικών καθηκόντων και οδηγιών», για τις περιπτώσεις αποφοίτων Γενικού Λυκείου, ΕΠΑΛ και ΕΠΑΣ Μαθητείας.
- στο επίπεδο 4 του Εθνικού και Ευρωπαϊκού Πλαισίου Προσόντων (ΕΠΠ) «Αποκτά ευρύ φάσμα θεωρητικών γνώσεων και ανάλυσης πληροφοριών που του επιτρέπουν να κατανοεί το πεδίο εργασίας ή σπουδής και να εφαρμόζει στοιχεία και διαδικασίες σε ένα γενικό πλαίσιο», για τις περιπτώσεις αποφοίτων ΣΑΕΚ

ΕΠΑΓΓΕΛΜΑΤΙΚΕΣ ΓΝΩΣΕΙΣ:

- Μέσα και διαδικασίες σχεδίασης ναυπηγικών γραμμών βάσει παραδοσιακού/εμπειρικού ή σύγχρονου τρόπου.
- Ιδιαιτερότητες και απαιτήσεις σε υλικά για διάφορους τύπους σκαφών.
- Μέθοδοι, εξοπλισμός και τρόποι σχεδιαστικής απεικόνισης και αποτύπωσης ναυπηγικών γραμμών.
- Ειδικό κανόνες επαγγελματικής δεοντολογίας και συμπεριφοράς.
- Κανονισμοί ασφάλειας-πρόβλεψης ατυχημάτων.
- Βασικές αρχές υγείας και ασφάλειας σε ναυπηγικές εγκαταστάσεις.
- Μετρήσεις και επιμετρήσεις (μήκη, πλάτη, εμβαδά και όγκοι).

Αντιστοίχιση με το Εθνικό Πλαίσιο Προσόντων – Επίπεδο 5:

«Διαθέτει ευρείες, εξειδικευμένες, αντικειμενικές και θεωρητικές γνώσεις σε ένα πεδίο εργασίας ή σπουδής και έχει επίγνωση των ορίων των γνώσεων αυτών»

ΕΙΔΙΚΕΣ ΕΠΑΓΓΕΛΜΑΤΙΚΕΣ ΓΝΩΣΕΙΣ:

- Βιομηχανικός σχεδιασμός, σχεδιαστικά προγράμματα με χρήση Η/Υ.
- Αγγλική επαγγελματική ορολογία.

Αντιστοίχιση με το Εθνικό Πλαίσιο Προσόντων – Επίπεδο 5 :

«Διαθέτει ευρείες, εξειδικευμένες, αντικειμενικές και θεωρητικές γνώσεις σε ένα πεδίο εργασίας ή σπουδής και έχει επίγνωση των ορίων των γνώσεων αυτών»

ΔΕΞΙΟΤΗΤΕΣ

- Εφαρμογή τεχνικών και διαδικασιών σχεδίασης των ναυπηγικών γραμμών
- Χρήση ειδικών εργαλείων σχεδίασης τμημάτων του σκάφους.
- Εφαρμογή μεθόδων σχεδιαστικής απεικόνισης.
- Εκπόνηση τεχνικών σχεδίων με τη χρήση λογισμικού
- Εκπόνηση τεχνικών σχεδίων με συμβατικά μέσα
- Τήρηση κανόνων υγείας και ασφάλειας.

Αντιστοίχιση με το Εθνικό Πλαίσιο Προσόντων – Επίπεδο 5 :

«Κατέχει ευρύ φάσμα γνωστικών και πρακτικών δεξιοτήτων που απαιτούνται για την εξεύρεση δημιουργικών λύσεων σε αφηρημένα προβλήματα»

ΨΗΦΙΑΚΑ

Επίπεδο χρήστη

Κατηγορίες Ψηφιακών Δεξιοτήτων

	Επεξεργασία Δεδομένων	Δημιουργία Περιεχομένου	Επικοινωνία	Επίλυση Προβλημάτων	Ασφάλεια
Βασικός	✓	✓	✓	✓	✓
Ανεξάρτητος	-	-	-	-	-
Έμπειρος	-	-	-	-	-

ΙΚΑΝΟΤΗΤΕΣ

Βασικές Ικανότητες

- Ικανότητα γραμματισμού
- Πολυγλωσσική ικανότητα
- Μαθηματική ικανότητα και ικανότητα στις θετικές επιστήμες, την τεχνολογία και τη μηχανική
- Ψηφιακή ικανότητα
- Προσωπική, κοινωνική και μεταγνωστική ικανότητα
- Ικανότητα του πολίτη
- Ικανότητα του επιχειρείν

Αντιστοίχιση με το Εθνικό Πλαίσιο Προσόντων – Επίπεδο 5 :

«Μπορεί να διαχειρίζεται και να επιβλέπει στο πλαίσιο συγκεκριμένης εργασίας ή διαδικασίας μάθησης, όπου μπορεί να συμβαίνουν και απρόβλεπτες αλλαγές. Μπορεί να αναθεωρεί και να αναπτύσσει τόσο την προσωπική του απόδοση όσο και άλλων ατόμων.»

ΕΠΙΛΕΓΕΙ ΚΑΙ ΕΠΕΞΕΡΓΑΖΕΤΑΙ ΤΗΝ ΚΑΤΑΛΛΗΛΗ ΞΥΛΕΙΑ ΜΕ ΣΚΟΠΟ ΤΗΝ ΔΙΑΜΟΡΦΩΣΗ ΤΩΝ ΕΠΙΜΕΡΟΥΣ ΞΥΛΙΝΩΝ ΤΜΗΜΑΤΩΝ ΤΟΥ ΣΚΑΦΟΥΣ

ΕΠΑΓΓΕΛΜΑΤΙΚΕΣ ΕΡΓΑΣΙΕΣ

ΕΕΛ 1.2

1.2.1. Επιλέγει και προμηθεύεται τον τύπο ξυλείας που απαιτείται για κάθε βασικό στοιχείο του σκελετού του σκάφους.

1.2.2. Αποτυπώνει τα σχέδια σε κλίμακα 1:1 και σε άλλες κλίμακες των επί μέρους βασικών στοιχείων που εκπόνησε, πάνω στη διαθέσιμη ξυλεία.

1.2.3. Επεξεργάζεται την αποτυπωμένη ξυλεία ώστε να διαμορφώσει και να κατασκευάσει τα επί μέρους βασικά στοιχεία του σκάφους.

ΚΡΙΤΗΡΙΑ ΕΠΑΓΓΕΛΜΑΤΙΚΗΣ ΑΝΤΑΠΟΚΡΙΣΗΣ:

- Επιλέγει και προμηθεύεται τον κατάλληλο και προσφορότερο τύπο ξυλείας που απαιτείται για κάθε βασικό στοιχείο του σκελετού του σκάφους σύμφωνα με τα τεχνικά χαρακτηριστικά (μηχανικές, φυσικές, χημικές ιδιότητες κ.α.) της ξυλείας, και των στοιχείων του σκάφους.
- Αποτυπώνει (αχναρίζει) τα σχέδια των επί μέρους βασικών στοιχείων κλίμακας 1:1 που εκπόνησε, πάνω στη διαθέσιμη ξυλεία σύμφωνα με τις τυπικές διαδικασίες.
- Επεξεργάζεται κατάλληλα την αποτυπωμένη ξυλεία σύμφωνα με τα τεχνικά χαρακτηριστικά της και με την χρήση του κατάλληλου χειροκίνητου ή ηλεκτροκίνητου εξοπλισμού σύμφωνα με τα τεχνικά εγχειρίδια ώστε να διαμορφώσει και να κατασκευάσει τα επί μέρους βασικά στοιχεία του σκάφους, προσδίδοντας τις επιθυμητές ναυπηγικές γραμμές εκμεταλλεύοντας τις φυσικές καμπυλότητες της ξυλείας, ακολουθώντας τους κανόνες υγείας και ασφάλειας και χρησιμοποιώντας τα απαιτούμενα μέσα ατομικής προστασίας.

ΕΥΡΟΣ ΕΦΑΡΜΟΓΗΣ

Περιβάλλον και συνθήκες εργασίας:

Μικρές ναυπηγικές δομές (καρνάγια) σε παραθαλάσσιες (μέρος της παραλίας και του αιγιαλού), παραλίμιμες και παραποτάμιες περιοχές.

Επαγγελματικοί χώροι, με το μεγαλύτερο μέρος τους εκτεθειμένο στις ανά εποχή καιρικές και περιβαλλοντικές συνθήκες.

Διαθέτουν συνήθως στεγασμένο χώρο για τη φύλαξη και ξήρανση της ξυλείας, στεγασμένο και φυλασσόμενο χώρο με ξύλινο δάπεδο για τον ναυπηγικό σχεδιασμό (σάλα), τουλάχιστον μία (1) ναυπηγική κλίνη/σχάρα ανέλκυσης και καθέλκυσης σκαφών και ξεχωριστά τμήματα μηχανολογικών, ηλεκτρολογικών και ξυλουργικών εργασιών.

Μέσα/εργαλεία/υλικά:

Ευρείας κλίμακας χειροκίνητος εξοπλισμός διαμόρφωσης ναυπηγικής ξυλείας (εργαλεία σχισίματος και κοπής ξύλων, κρατήματος και σφιξίματος, τρυπήματος, σφυροκοπήματος, λάξευσης, λείανσης και στεγάνωσης, κ.α.), ευρείας κλίμακας ηλεκτροκίνητος εξοπλισμός διαμόρφωσης ναυπηγικής ξυλείας (ροκάνι, σβουράκι, σέγα, τρυπάνι, ρούτερ, αλυσοπρίονο, δισκοπρίονο, κ.α.), σκεπάρνι, ζουμπάδες, ξύλινο μέτρο, μόνιμα εγκατεστημένα ηλεκτρικά μηχανήματα (γερανογέφυρα, πριονοκορδέλα, πλάνη, ξεχονδριστήρας, σβούρα, γωνιάστρα)

Παραγόμενη υπηρεσία:

Επιλογή και επεξεργασία ξυλείας για τη διαμόρφωση των επιμέρους ξύλινων τμημάτων του σκάφους.

Μέθοδοι εφαρμογής και διαδικασίες:

Τεχνικά χαρακτηριστικά τύπων ξυλείας, τυπικές διαδικασίες αποτύπωσης σχεδίου σε ξύλο, τυπική διαδικασία διαμόρφωσης της φυσικής ξυλείας, κανόνες υγείας και ασφάλειας, τεχνικά εγχειρίδια λειτουργίας εξοπλισμού.

ΓΕΝΙΚΕΣ ΓΝΩΣΕΙΣ

Ως ελάχιστες αναγκαίες γενικές γνώσεις για την περαιτέρω επαγγελματική εκπαίδευση, κατάρτιση ή επαγγελματική δραστηριότητα είναι αυτές που αντιστοιχούν

- στο επίπεδο 2 του Εθνικού και Ευρωπαϊκού Πλαισίου Προσόντων (ΕΠΠ) «Αποκτά βασικές γενικές γνώσεις, που σχετίζονται με ένα πεδίο εργασίας ή σπουδής, που του επιτρέπουν να αντιλαμβάνεται τις διαδικασίες εφαρμογής βασικών καθηκόντων και οδηγιών», για τις περιπτώσεις αποφοίτων Γενικού Λυκείου, ΕΠΑΛ και ΕΠΑΣ Μαθητείας.
- στο επίπεδο 4 του Εθνικού και Ευρωπαϊκού Πλαισίου Προσόντων (ΕΠΠ) «Αποκτά ευρύ φάσμα θεωρητικών γνώσεων και ανάλυσης πληροφοριών που του επιτρέπουν να κατανοεί το πεδίο εργασίας ή σπουδής και να εφαρμόζει στοιχεία και διαδικασίες σε ένα γενικό πλαίσιο», για τις περιπτώσεις αποφοίτων ΣΑΕΚ

ΕΠΑΓΓΕΛΜΑΤΙΚΕΣ ΓΝΩΣΕΙΣ:

- Είδη εξοπλισμού και μηχανών επεξεργασίας ξύλου.
- Τρόποι μηχανικής κατεργασίας ξύλου και προϊόντων του.
- Μηχανολογία και βασικά στοιχεία μηχανών.
- Τεχνολογία προϊόντων ξύλου και συναφών υλικών.
- Ανάγνωση μηχανολογικού και ελεύθερου σχεδίου.
- Τυποποίηση, ποιοτικός έλεγχος και μετρήσεις εργαλείων και ξύλινων τμημάτων του σκάφους
- Ειδικοί κανόνες επαγγελματικής δεοντολογίας και συμπεριφοράς.
- Κανονισμοί ασφάλειας-πρόβλεψης ατυχημάτων.

Αντιστοίχιση με το Εθνικό Πλαίσιο Προσόντων – Επίπεδο 5:

«Διαθέτει ευρείες, εξειδικευμένες, αντικειμενικές και θεωρητικές γνώσεις σε ένα πεδίο εργασίας ή σπουδής και έχει επίγνωση των ορίων των γνώσεων αυτών»

<ul style="list-style-type: none"> • Βασικές αρχές υγιεινής και ασφάλειας σε ναυπηγικές εγκαταστάσεις. • Μετρήσεις και επιμετρήσεις (μήκη, πλάτη, εμβαδά και όγκοι). 						
ΕΙΔΙΚΕΣ ΕΠΑΓΓΕΛΜΑΤΙΚΕΣ ΓΝΩΣΕΙΣ: <ul style="list-style-type: none"> • Σύνθετα συστήματα κατεργασίας προϊόντων ξύλου (μηχανήματα αριθμητικού ελέγχου CNC, CAD, CAM). • Συντήρηση και επισκευή μηχανημάτων επεξεργασίας και διαμόρφωσης ξύλινων τμημάτων του σκάφους • Αγγλική επαγγελματική ορολογία. 		Αντιστοίχιση με το Εθνικό Πλαίσιο Προσόντων – Επίπεδο 5: «Διαθέτει ευρείες, εξειδικευμένες, αντικειμενικές και θεωρητικές γνώσεις σε ένα πεδίο εργασίας ή σπουδής και έχει επίγνωση των ορίων των γνώσεων αυτών»				
ΔΕΞΙΟΤΗΤΕΣ <ul style="list-style-type: none"> • Επιλογή κατάλληλου τύπου ξυλείας για ναυπηγική χρήση. • Επιλογή και χρήση ειδικών εργαλείων και μηχανημάτων κατεργασίας του ξύλου. • Εφαρμογή οδηγιών τεχνικών εγχειριδίων λειτουργίας εξοπλισμού. • Τήρηση κανόνων υγείας και ασφάλειας. • Αποτύπωση σχεδίων σε ξύλο • Χρήση μέσων ατομικής προστασίας 		Αντιστοίχιση με το Εθνικό Πλαίσιο Προσόντων – Επίπεδο 5 : «Κατέχει ευρύ φάσμα γνωστικών και πρακτικών δεξιοτήτων που απαιτούνται για την εξεύρεση δημιουργικών λύσεων σε αφηρημένα προβλήματα»				
ΨΗΦΙΑΚΕΣ ΔΕΞΙΟΤΗΤΕΣ		Κατηγορίες Ψηφιακών Δεξιοτήτων				
	Επίπεδο χρήστη	Επεξεργασία Δεδομένων	Δημιουργία Περιεχομένου	Επικοινωνία	Επίλυση Προβλημάτων	Ασφάλεια
	Βασικός	✓	✓	✓	✓	✓
	Ανεξάρτητος	-	-	-	-	-
	Έμπειρος	-	-	-	-	-
ΙΚΑΝΟΤΗΤΕΣ Βασικές Ικανότητες <ul style="list-style-type: none"> • Ικανότητα γραμματισμού • Πολυγλωσσική ικανότητα • Μαθηματική ικανότητα και ικανότητα στις θετικές επιστήμες, την τεχνολογία και τη μηχανική • Ψηφιακή ικανότητα • Προσωπική, κοινωνική και μεταγνωστική ικανότητα • Ικανότητα του πολίτη • Ικανότητα του επιχειρείν 		Αντιστοίχιση με το Εθνικό Πλαίσιο Προσόντων – Επίπεδο 5 : «Μπορεί να διαχειρίζεται και να επιβλέπει στο πλαίσιο συγκεκριμένης εργασίας ή διαδικασίας μάθησης, όπου μπορεί να συμβαίνουν και απρόβλεπτες αλλαγές. Μπορεί να αναθεωρεί και να αναπτύσσει τόσο την προσωπική του απόδοση όσο και άλλων ατόμων.»				
ΚΕΛ 2 ΚΑΤΑΣΚΕΥΑΖΕΙ, ΚΑΛΥΠΤΕΙ ΚΑΙ ΣΤΕΓΑΝΩΠΟΙΕΙ ΤΟΝ ΣΚΕΛΕΤΟ ΤΟΥ ΣΚΑΦΟΥΣ.						
ΕΕΛ 2.1 ΚΑΤΑΣΚΕΥΑΖΕΙ ΚΑΙ ΚΑΛΥΠΤΕΙ ΤΟΝ ΣΚΕΛΕΤΟ ΤΟΥ ΣΚΑΦΟΥΣ, ΩΣ ΟΛΟΚΛΗΡΩΜΕΝΟ ΣΤΑΤΙΚΟ ΦΟΡΕΑ.						

ΕΠΑΓΓΕΛΜΑΤΙΚΕΣ ΕΡΓΑΣΙΕΣ

2.1.1. Τοποθετεί και ενώνει μεταξύ τους τα επί μέρους βασικά στοιχεία για να σχηματίσει τον σκελετό του σκάφους ως στατικό φορέα.

2.1.2. Επενδύει τον σκελετό του σκάφους προκειμένου να σχηματιστούν οι ναυπηγικές γραμμές του σκάφους.

ΚΡΙΤΗΡΙΑ ΕΠΑΓΓΕΛΜΑΤΙΚΗΣ ΑΝΤΑΠΟΚΡΙΣΗΣ:

- Τοποθετεί και ενώνει μεταξύ τους τα επί μέρους βασικά στοιχεία για να σχηματίσει τον σκελετό του σκάφους ως στατικό φορέα, σύμφωνα με τα σχέδια και κάνοντας χρήση των κατάλληλων εργαλείων και υλικών, ακολουθώντας την τυπική διαδικασία συναρμολόγησης και τηρώντας τους κανόνες υγείας και ασφάλειας.
- Επενδύει τον σκελετό του σκάφους προκειμένου να σχηματιστούν οι ναυπηγικές γραμμές του κάνοντας χρήση των κατάλληλων εργαλείων και υλικών σύμφωνα με τα τεχνικά εγχειρίδια, καλύπτοντας τον με ειδικά επεξεργασμένη ξύλινη επένδυση σύμφωνα με τα τεχνικά χαρακτηριστικά της ξυλείας, ακολουθώντας την τυπική διαδικασία (προσαρμογή επένδυσης στο πλωρίο και στο πρυμναίο μέρος, τοποθέτηση νομέων, βιάρισμα νομέων, πέτσωμα κουβέρτας, πέτσωμα γάστρας) δημιουργώντας όσο το δυνατόν ομαλούς και στερεούς αρμούς.

ΕΥΡΟΣ ΕΦΑΡΜΟΓΗΣ

Περιβάλλον και συνθήκες εργασίας:

Μικρές ναυπηγικές δομές (καρνάγια) σε παραθαλάσσιες (μέρος της παραλίας και του αιγιαλού), παραλίμιες και παραποτάμιες περιοχές.

Επαγγελματικοί χώροι, με το μεγαλύτερο μέρος τους εκτεθειμένο στις ανά εποχή καιρικές και περιβαλλοντικές συνθήκες.

Διαθέτουν συνήθως στεγασμένο χώρο για τη φύλαξη και ξήρανση της ξυλείας, στεγασμένο και φυλασσόμενο χώρο με ξύλινο δάπεδο για τον ναυπηγικό σχεδιασμό (σάλα), τουλάχιστον μία (1) ναυπηγική κλίνη/σχάρα ανέλκυσης και καθέλκυσης σκαφών και ξεχωριστά τμήματα μηχανολογικών, ηλεκτρολογικών και ξυλουργικών εργασιών.

Μέσα/εργαλεία/υλικά:

Βοηθήματα/εργαλεία στήριξης, στερέωσης, ανελκύσεων και καθελκύσεων, φορητά βοηθήματα/εργαλεία, χειροκίνητα ή/και ηλεκτρικά, που επιτρέπουν την πρόσβαση σε δυσπρόσιτους χώρους (πχ εσωτερικό κατασκευής), τρέιλερ ή τρακτέρ για ανέλκυση ή καθέλκυση. Φυσικά συνδετικά υλικά ξυλείας: μέταλλα (σίδηρο, χαλκό, γαλβανισμένο σίδηρο κ.α.), παράγωγα φυτικών υλών (κατράμι, ρετσίι, σχοινιά, κάνναβη, λινό πανί, κ.α.), ζωικές ύλες (ζωικό λίπος) και γαίες (μίνιο, χρωστικές γαίες κ.α.).

Παραγόμενη υπηρεσία:

Δημιουργία του σκάφους ως στατικός φορέα μέσω της σύνθεσης των επιμέρους τμημάτων του.

Μέθοδοι εφαρμογής και διαδικασίες:

Τυπική διαδικασία συναρμολόγησης των επί μέρους βασικών στοιχείων του σκάφους, κανόνες υγείας και ασφάλειας, τυπική διαδικασία επένδυσης σκάφους, τεχνικά εγχειρίδια λειτουργίας εξοπλισμού.

ΓΕΝΙΚΕΣ ΓΝΩΣΕΙΣ

Ως ελάχιστες αναγκαίες γενικές γνώσεις για την περαιτέρω επαγγελματική εκπαίδευση, κατάρτιση ή επαγγελματική δραστηριότητα είναι αυτές που αντιστοιχούν

- στο επίπεδο 2 του Εθνικού και Ευρωπαϊκού Πλαισίου Προσόντων (ΕΠΠ) «Αποκτά βασικές γενικές γνώσεις, που σχετίζονται με ένα πεδίο εργασίας ή σπουδής, που του επιτρέπουν να αντιλαμβάνεται τις διαδικασίες εφαρμογής βασικών καθηκόντων και οδηγιών», για τις περιπτώσεις αποφοίτων Γενικού Λυκείου, ΕΠΑΛ και ΕΠΑΣ Μαθητείας.
- στο επίπεδο 4 του Εθνικού και Ευρωπαϊκού Πλαισίου Προσόντων (ΕΠΠ) «Αποκτά ευρύ φάσμα θεωρητικών γνώσεων και ανάλυσης πληροφοριών που του επιτρέπουν να κατανοεί το πεδίο εργασίας ή σπουδής και να εφαρμόζει στοιχεία και διαδικασίες σε ένα γενικό πλαίσιο», για τις περιπτώσεις αποφοίτων ΣΑΕΚ

ΕΠΑΓΓΕΛΜΑΤΙΚΕΣ ΓΝΩΣΕΙΣ:

- Είδη εξοπλισμού και μηχανών επεξεργασίας ξύλου.
- Τρόποι σύνδεσης προϊόντων ξύλου
- Εξαρτήματα σύνδεσης προϊόντων ξύλου και τρόποι τοποθέτησης/χρήσης.
- Μηχανολογία και βασικά στοιχεία μηχανών.
- Τεχνολογία προϊόντων ξύλου και συναφών υλικών.
- Ανάγνωση μηχανολογικού και ελεύθερου σχεδίου.
- Τυποποίηση, ποιοτικός έλεγχος και μετρήσεις εργαλείων και ξύλινων τμημάτων του σκάφους
- Ειδικό κανόνες επαγγελματικής δεοντολογίας και συμπεριφοράς.
- Κανονισμοί ασφάλειας-πρόβλεψη ατυχημάτων.
- Βασικές αρχές υγιεινής και ασφάλειας σε ναυπηγικές εγκαταστάσεις.
- Μετρήσεις και επιμετρήσεις (μήκη, πλάτη, εμβαδά και όγκοι).

Αντιστοίχιση με το Εθνικό Πλαίσιο Προσόντων – Επίπεδο 5:

«Διαθέτει ευρείες, εξειδικευμένες, αντικειμενικές και θεωρητικές γνώσεις σε ένα πεδίο εργασίας ή σπουδής και έχει επίγνωση των ορίων των γνώσεων αυτών»

ΕΙΔΙΚΕΣ ΕΠΑΓΓΕΛΜΑΤΙΚΕΣ ΓΝΩΣΕΙΣ:

- Αγγλική επαγγελματική ορολογία.

Αντιστοίχιση με το Εθνικό Πλαίσιο Προσόντων – Επίπεδο 5:

«Διαθέτει ευρείες, εξειδικευμένες, αντικειμενικές και θεωρητικές γνώσεις σε ένα πεδίο εργασίας ή σπουδής και έχει επίγνωση των ορίων των γνώσεων αυτών»

ΔΕΞΙΟΤΗΤΕΣ

- Εφαρμογή τεχνικών και διαδικασιών άρμωσης ξύλινων προϊόντων.
- Χρήση ειδικών εργαλείων και μηχανημάτων σύνδεσης προϊόντων ξύλου.
- Εφαρμογή οδηγιών τεχνικών εγχειριδίων μηχανημάτων και εργαλείων άρμωσης ξύλινων τμημάτων
- Τήρηση κανόνων υγείας και ασφάλειας,
- Χρήση εργαλείων και υλικών επένδυση σκελετού σκάφους
- Τοποθέτηση νομέων σκάφους
- Βιάρισμα νομέων σκάφους
- Πέτσωμα κουβέρτας
- Πέτσωμα γάστρας

Αντιστοίχιση με το Εθνικό Πλαίσιο Προσόντων – Επίπεδο 5 :

«Κατέχει ευρύ φάσμα γνωστικών και πρακτικών δεξιοτήτων που απαιτούνται για την εξεύρεση δημιουργικών λύσεων σε αφηρημένα προβλήματα»

ΨΗΦΙΑΚΕΣ
ΔΕΞΙΟΤΗΤΕΣ

Επίπεδο χρήστη

Κατηγορίες Ψηφιακών Δεξιοτήτων

Επεξεργασία
Δεδομένων

Δημιουργία
Περιεχομένου

Επικοινωνία

Επίλυση
Προβλημάτων

Ασφάλεια

	Βασικός	✓	✓	✓	✓	✓
	Ανεξάρτητος	-	-	-	-	-
	Έμπειρος	-	-	-	-	-
ΙΚΑΝΟΤΗΤΕΣ						
Βασικές Ικανότητες <ul style="list-style-type: none"> • Ικανότητα γραμματισμού • Πολυγλωσσική ικανότητα • Μαθηματική ικανότητα και ικανότητα στις θετικές επιστήμες, την τεχνολογία και τη μηχανική • Προσωπική, κοινωνική και μεταγνωστική ικανότητα • Ικανότητα του πολίτη Ικανότητα του επιχειρείν 		Αντιστοίχιση με το Εθνικό Πλαίσιο Προσόντων – Επίπεδο 5 : «Μπορεί να διαχειρίζεται και να επιβλέπει στο πλαίσιο συγκεκριμένης εργασίας ή διαδικασίας μάθησης, όπου μπορεί να συμβαίνουν και απρόβλεπτες αλλαγές. Μπορεί να αναθεωρεί και να αναπτύσσει τόσο την προσωπική του απόδοση όσο και άλλων ατόμων.»				

ΕΕΛ 2.2	ΣΤΕΓΑΝΟΠΟΙΕΙ ΤΟΝ ΣΚΕΛΕΤΟ ΤΟΥ ΣΚΑΦΟΥΣ
	ΕΠΑΓΓΕΛΜΑΤΙΚΕΣ ΕΡΓΑΣΙΕΣ 2.2.1. Μονώνει και στεγανοποιεί την ξύλινη επένδυση του σκάφους. 2.2.2. Βάφει την ξύλινη επένδυση του σκάφους
ΚΡΙΤΗΡΙΑ ΕΠΑΓΓΕΛΜΑΤΙΚΗΣ ΑΝΤΑΠΟΚΡΙΣΗΣ:	
<ul style="list-style-type: none"> • Μονώνει την ξύλινη επένδυση του σκάφους με χρήση κατάλληλων σύγχρονων ή παραδοσιακών τεχνικών και την στεγανοποιεί με τη χρήση κατάλληλων σύγχρονων επιχρισμάτων (τρίψιμο, στοκάρισμα, εξωτερικό και εσωτερικό φινιρίσμα), τηρώντας τους κανόνες υγείας και ασφάλειας, κάνοντας χρήση των μέσων ατομικής προστασίας. • Βάφει την ξύλινη επένδυση του σκάφους με κατάλληλα χρώματα και υλικά σύμφωνα με τις τυπικές διαδικασίες με σκοπό να την προστατεύσει από την διάβρωση της θάλασσας τηρώντας τους κανόνες υγείας και ασφάλειας και κάνοντας χρήση των μέσων ατομικής προστασίας. 	
ΕΥΡΟΣ ΕΦΑΡΜΟΓΗΣ	
<i>Περιβάλλον και συνθήκες εργασίας:</i>	
Μικρές ναυπηγικές δομές (καρνάγια) σε παραθαλάσσιες (μέρος της παραλίας και του αιγιαλού), παραλίμιες και παραποτάμιες περιοχές.	
Επαγγελματικοί χώροι, με το μεγαλύτερο μέρος τους εκτεθειμένο στις ανά εποχή καιρικές και περιβαλλοντικές συνθήκες.	
Διαθέτουν συνήθως στεγασμένο χώρο για τη φύλαξη και ξήρανση της ξυλείας, στεγασμένο και φυλασσόμενο χώρο με ξύλινο δάπεδο για τον ναυπηγικό σχεδιασμό (σάλα), τουλάχιστον μία (1) ναυπηγική κλίνη/σχάρα ανέλκυσης και καθέλκυσης σκαφών και ξεχωριστά τμήματα μηχανολογικών, ηλεκτρολογικών και ξυλουργικών εργασιών.	
<i>Μέσα/εργαλεία/υλικά:</i>	

Εργαλεία μόνωσης, στεγανοποίησης και βαφής, εργαλεία τριψίματος ξύλινων επιφανειών, ειδικά μονωτικά υλικά υψηλής αντοχής, εποξικές ρητίνες, στόκος, αντιβακτηριδιακά και αντιμικροβιακά βερνίκια, μίνια, χρώματα θαλάσσης, μονωτικά πολυουρεθάνης, εποξικές κόλλες, υαλούφασμα, αστάρια κλπ

Παραγόμενη υπηρεσία:

Στεγανοποίηση, μόνωση και βαφή των ξύλινων επιφανειών του σκάφους.

Μέθοδοι εφαρμογής και διαδικασίες:

Τεχνικές μόνωσης και στεγανοποίησης, τυπικές διαδικασίες βαφής ξύλινου σκάφους, κανόνες υγείας και ασφάλειας.

ΓΕΝΙΚΕΣ ΓΝΩΣΕΙΣ

Ως ελάχιστες αναγκαίες γενικές γνώσεις για την περαιτέρω επαγγελματική εκπαίδευση, κατάρτιση ή επαγγελματική δραστηριότητα είναι αυτές που αντιστοιχούν

- στο επίπεδο 2 του Εθνικού και Ευρωπαϊκού Πλαισίου Προσόντων (ΕΠΠ) «Αποκτά βασικές γενικές γνώσεις, που σχετίζονται με ένα πεδίο εργασίας ή σπουδής, που του επιτρέπουν να αντιλαμβάνεται τις διαδικασίες εφαρμογής βασικών καθηκόντων και οδηγιών», για τις περιπτώσεις αποφοίτων Γενικού Λυκείου, ΕΠΑΛ και ΕΠΑΣ Μαθητείας.
- στο επίπεδο 4 του Εθνικού και Ευρωπαϊκού Πλαισίου Προσόντων (ΕΠΠ) «Αποκτά ευρύ φάσμα θεωρητικών γνώσεων και ανάλυσης πληροφοριών που του επιτρέπουν να κατανοεί το πεδίο εργασίας ή σπουδής και να εφαρμόζει στοιχεία και διαδικασίες σε ένα γενικό πλαίσιο», για τις περιπτώσεις αποφοίτων ΣΑΕΚ

ΕΠΑΓΓΕΛΜΑΤΙΚΕΣ ΓΝΩΣΕΙΣ:

- Είδη εξοπλισμού εφαρμογής προϊόντων προστασίας ξύλου.
- Τρόποι μόνωσης και στεγανοποίησης προϊόντων ξύλου
- Τεχνολογία προϊόντων εφαρμογής για συντήρηση ξύλου και συναφών υλικών.
- Βαφή ξύλινου σκάφους
- Τυποποίηση, ποιοτικός έλεγχος και μετρήσεις εργαλείων και ξύλινων τμημάτων του σκάφους
- Ειδικό κανόνες επαγγελματικής δεοντολογίας και συμπεριφοράς.
- Κανονισμοί ασφάλειας-πρόβλεψης ατυχημάτων.
- Βασικές αρχές υγιεινής και ασφάλειας σε ναυπηγικές εγκαταστάσεις.

Αντιστοίχιση με το Εθνικό Πλαίσιο Προσόντων – Επίπεδο 5:

«Διαθέτει ευρείες, εξειδικευμένες, αντικειμενικές και θεωρητικές γνώσεις σε ένα πεδίο εργασίας ή σπουδής και έχει επίγνωση των ορίων των γνώσεων αυτών»

ΕΙΔΙΚΕΣ ΕΠΑΓΓΕΛΜΑΤΙΚΕΣ ΓΝΩΣΕΙΣ:

- Αγγλική επαγγελματική ορολογία.

Αντιστοίχιση με το Εθνικό Πλαίσιο Προσόντων – Επίπεδο 5:

«Διαθέτει ευρείες, εξειδικευμένες, αντικειμενικές και θεωρητικές γνώσεις σε ένα πεδίο εργασίας ή σπουδής και έχει επίγνωση των ορίων των γνώσεων αυτών»

ΔΕΞΙΟΤΗΤΕΣ

- Εφαρμογή τεχνικών και διαδικασιών συντήρησης ξύλινων προϊόντων.
- Στεγανοποίηση ξύλινων επιφανειών
- Μόνωση ξύλινων επιφανειών
- Βαφή ξύλινων επιφανειών

Αντιστοίχιση με το Εθνικό Πλαίσιο Προσόντων – Επίπεδο 5 :

«Κατέχει ευρύ φάσμα γνωστικών και πρακτικών δεξιοτήτων που απαιτούνται για την εξεύρεση δημιουργικών λύσεων σε αφηρημένα προβλήματα»

<ul style="list-style-type: none"> Χρήση εργαλειακού εξοπλισμού συντήρησης/προστασίας ξύλινων επιφανειών. Τήρηση κανόνων υγείας και ασφάλειας Χρήση μέσων ατομικής προστασίας 						
ΨΗΦΙΑΚΕΣ ΔΕΞΙΟΤΗΤΕΣ	Επίπεδο χρήστη	Κατηγορίες Ψηφιακών Δεξιοτήτων				
		Επεξεργασία Δεδομένων	Δημιουργία Περιεχομένου	Επικοινωνία	Επίλυση Προβλημάτων	Ασφάλεια
	Βασικός	✓	✓	✓	✓	✓
	Ανεξάρτητος	-	-	-	-	-
	Έμπειρος	-	-	-	-	-
ΙΚΑΝΟΤΗΤΕΣ Βασικές Ικανότητες <ul style="list-style-type: none"> • Ικανότητα γραμματισμού • Πολυγλωσσική ικανότητα • Μαθηματική ικανότητα και ικανότητα στις θετικές επιστήμες, την τεχνολογία και τη μηχανική • Ψηφιακή ικανότητα • Προσωπική, κοινωνική και μεταγνωστική ικανότητα • Ικανότητα του πολίτη/ικανότητα του επιχειρείν 		<p style="text-align: center;">Αντιστοίχιση με το Εθνικό Πλαίσιο Προσόντων – Επίπεδο 5 :</p> <p>«Μπορεί να διαχειρίζεται και να επιβλέπει στο πλαίσιο συγκεκριμένης εργασίας ή διαδικασίας μάθησης, όπου μπορεί να συμβαίνουν και απρόβλεπτες αλλαγές. Μπορεί να αναθεωρεί και να αναπτύσσει τόσο την προσωπική του απόδοση όσο και άλλων ατόμων.»</p>				

ΤΑΞΙΝΟΜΗΣΗ ΓΝΩΣΕΩΝ ΔΕΞΙΟΤΗΤΩΝ & ΙΚΑΝΟΤΗΤΩΝ ΣΕ ΕΠΙΠΕΔΟ ISCED⁴

ISCED

4

ΠΑΡΑΤΗΡΗΣΕΙΣ

⁴ International Standard Classification of Education

ΕΝΟΤΗΤΑ Δ

ΥΦΙΣΤΑΜΕΝΕΣ ΚΑΙ ΠΡΟΤΕΙΝΟΜΕΝΕΣ ΔΙΑΔΡΟΜΕΣ
ΓΙΑ ΤΗΝ ΑΠΟΚΤΗΣΗ ΤΩΝ ΑΠΑΙΤΟΥΜΕΝΩΝ
ΠΡΟΣΟΝΤΩΝ

ΕΝΟΤΗΤΑ Δ: «Υφιστάμενες και προτεινόμενες διαδρομές για την απόκτηση των απαιτούμενων προσόντων»

Οι υφιστάμενες εκπαιδευτικές διαδρομές είναι αυτές που προσδιορίζονται από νομοθετικές ρυθμίσεις, οι οποίες είναι σε ισχύ και περιγράφουν τις προϋποθέσεις για την απόκτηση επαγγελματικών αδειών και επαγγελματικών δικαιωμάτων για ένα συγκεκριμένο επάγγελμα.

Για το παρόν επαγγελματικό περίγραμμα δεν απαιτείται άδεια άσκησης επαγγέλματος.

Παρακάτω προτείνονται εναλλακτικές επιλογές διαδρομών που μπορεί να ακολουθήσει κάποιος για να αποκτήσει τα απαιτούμενα προσόντα άσκησης του επαγγέλματος.

Προτεινόμενες Διαδρομές Απόκτησης των Απαιτούμενων Προσόντων του «Τεχνικού Ξυλοναυπηγικής»:

«Τεχνικός Ξυλοναυπηγικής»	
1 ^η Διαδρομή	Δίπλωμα ΣΑΕΚ επιπέδου 5 του του Εθνικού Πλαισίου Προσόντων (ΕΠΠ) της ειδικότητας «Τεχνικός Ξυλοναυπηγικής » (του ν. 4763/2020)
2 ^η Διαδρομή	Πτυχίο ΕΠΑΛ επιπέδου 4 του του Εθνικού Πλαισίου Προσόντων (ΕΠΠ) ή ισοτίμων τίτλων της ειδικότητας «Μηχανικός Εμπορικού Ναυτικού» ή «Τεχνικός Επιπλοποιίας – Ξυλογλυπτικής» → 3 έτη συναφής επαγγελματική εμπειρία → Συνεχιζόμενη Επαγγελματική Κατάρτιση (θεωρία) για το σύνολο των γνώσεων που αντιστοιχούν στις 2 ΚΕΛ του επαγγέλματος.
3 ^η Διαδρομή	Απολυτήριο Γενικού Λυκείου επιπέδου 4 του Εθνικού Πλαισίου Προσόντων (ΕΠΠ) → 4 έτη συναφής επαγγελματική εμπειρία → Συνεχιζόμενη Επαγγελματική Κατάρτιση (θεωρία) για το σύνολο των γνώσεων που αντιστοιχούν στις 2 ΚΕΛ του επαγγέλματος.
4 ^η Διαδρομή	Πτυχίο ΕΠΑΣ Μαθητείας ΔΥΠΑ επιπέδου 3 του του Εθνικού Πλαισίου Προσόντων (ΕΠΠ) ή ισοτίμων τίτλων της ειδικότητας «Τεχνιτών Ναυπηγικής Βιομηχανίας» ή «Ξυλουργών – Επιπλοποιών» → 4 έτη συναφής επαγγελματική εμπειρία → Συνεχιζόμενη Επαγγελματική Κατάρτιση (θεωρία) για το σύνολο των γνώσεων που αντιστοιχούν στις 2 ΚΕΛ του επαγγέλματος.
5 ^η Διαδρομή	Πτυχίο Σχολής Επαγγελματικής Κατάρτισης (ΣΕΚ) επιπέδου 3 του του Εθνικού Πλαισίου Προσόντων (ΕΠΠ) της ειδικότητας «Τεχνίτης Ναυπηγείου» ή «Τεχνίτης Ξυλουργός» → 4 έτη συναφής επαγγελματική εμπειρία → Συνεχιζόμενη Επαγγελματική Κατάρτιση (θεωρία) για το σύνολο των γνώσεων που αντιστοιχούν στις 2 ΚΕΛ του επαγγέλματος.
6 ^η Διαδρομή	Δίπλωμα ΙΕΚ επιπέδου 3 του του Εθνικού Πλαισίου Προσόντων (ΕΠΠ) της ειδικότητας «Ξυλουργός» ή «Ξυλογλύπτης» (του Ν. 2009/1992) → 4 έτη συναφής επαγγελματική εμπειρία → Συνεχιζόμενη Επαγγελματική Κατάρτιση (θεωρία) για το σύνολο των γνώσεων που αντιστοιχούν στις 2 ΚΕΛ του επαγγέλματος.
7 ^η Διαδρομή	Απολυτήριο Υποχρεωτικής Εκπαίδευσης (Γυμνάσιο) επιπέδου 2 του Εθνικού Πλαισίου Προσόντων (ΕΠΠ) → 6 έτη συναφής επαγγελματική εμπειρία → Συνεχιζόμενη Επαγγελματική Κατάρτιση (θεωρία) για το σύνολο των γνώσεων που αντιστοιχούν στις 2 ΚΕΛ του επαγγέλματος.

ΕΝΟΤΗΤΑ Ε «Ενδεικτικοί τρόποι αξιολόγησης των απαιτούμενων γνώσεων και δεξιοτήτων»

Η αξιολόγηση επαγγελματικών γνώσεων και δεξιοτήτων προϋποθέτει την επιλογή της κατάλληλης μεθόδου και των ανάλογων μεθοδολογικών εργαλείων, ανάλογα με το είδος των γνώσεων και δεξιοτήτων που πρόκειται να αξιολογηθούν, τον σκοπό της αξιολόγησης και, ενδεχομένως, τα χαρακτηριστικά του πληθυσμού-στόχου των εργαζόμενων που πρόκειται να αξιολογηθούν ως προς τις γνώσεις και δεξιότητές τους.

Στον πίνακα που ακολουθεί, προτείνονται ενδεικτικοί τρόποι αξιολόγησης του συνόλου των απαιτούμενων Γνώσεων και Δεξιοτήτων ανά Επιμέρους Επαγγελματική Λειτουργία:

ΠΡΟΤΕΙΝΟΜΕΝΟΣ ΤΡΟΠΟΣ ΑΞΙΟΛΟΓΗΣΗΣ		
ΕΕΛ	Γνώσεων	Δεξιοτήτων
ΕΕΛ 1.1	Γραπτή εξέταση ή τεστ πολλαπλών επιλογών	Παρατήρηση εκτέλεσης εργασίας
Παρατηρήσεις:	<p>Στο επάγγελμα του «Τεχνικού Ξυλοναυπηγικής», και δεδομένης της γνώσης που ήδη διαθέτουμε για τα μαθησιακά και εκπαιδευτικά χαρακτηριστικά του πληθυσμού, προτείνεται για την περίπτωση των επαγγελματικών γνώσεων η γραπτή εξέταση ή τεστ πολλαπλών επιλογών.</p> <p>Για την αξιολόγηση των δεξιοτήτων προτείνεται η παρατήρηση εκτέλεσης εργασίας η οποία παράλληλα ικανοποιεί και την ανάγκη αξιολόγησης ατόμων από ευάλωτες κοινωνικές ομάδες, εφόσον προκύψει.</p>	
ΕΕΛ 1.2	Γραπτή εξέταση ή τεστ πολλαπλών επιλογών	Παρατήρηση εκτέλεσης εργασίας
Παρατηρήσεις:	Όπως στην ΕΕΛ 1.1	
ΕΕΛ 2.1	Γραπτή εξέταση ή τεστ πολλαπλών επιλογών	Παρατήρηση εκτέλεσης εργασίας
Παρατηρήσεις:	Όπως στην ΕΕΛ 1.1	
ΕΕΛ 2.2	Γραπτή εξέταση ή τεστ πολλαπλών επιλογών	Παρατήρηση εκτέλεσης εργασίας
Παρατηρήσεις:	Όπως στην ΕΕΛ 1.1	

Κατάλογος συντομογραφιών

ΚΕΛ:	Κύρια Επαγγελματική Λειτουργία
ΕΕΛ:	Επιμέρους Επαγγελματική Λειτουργία
ΕΕ:	Επαγγελματική Εργασία
ΚΕΑ:	Κριτήρια Επαγγελματικής Ανταπόκρισης
ΕυΕ:	Εύρος Εφαρμογής
Ε.Π.	Επαγγελματικό Περίγραμμα
ISCED:	International Standard Classification of Education
NQF-ΕΠΠ:	Εθνικό Πλαίσιο Προσόντων
ΣΤΕΠ:	Στατιστική ταξινόμηση επαγγελμάτων
ΣΤΑΚΟΔ:	Στατιστική ταξινόμηση οικονομικών δραστηριοτήτων
ISCO:	Διεθνής Τυποποιημένη Ταξινόμηση Επαγγελμάτων
ESCO:	Ευρωπαϊκή ταξινόμηση δεξιοτήτων, ικανοτήτων και επαγγελμάτων
ΠΕΠ:	Πλαίσιο εκπαιδευτικών προδιαγραφών προγραμμάτων επαγγελματικής εκπαίδευσης/κατάρτισης

Σκάφος

Θεωρείται ένα κοίλο σώμα που έχει την ικανότητα να επιπλέει και να μετακινείται στο νερό (θάλασσα, ποτάμι) και προορίζεται για να εκπληρώνει ναυτιλιακό προορισμό, όπως μεταφορά προσώπων, εμπορευμάτων, αλιεία, κ.α. Το πλοίο ξεχωρίζει από ένα οποιοδήποτε σώμα στο νερό, διότι διαθέτει σχεδόν πάντοτε ένα επίπεδο συμμετρίας, δηλαδή ένα επίπεδο κάθετο και διάμηκες ως προς το οποίο το πλοίο είναι συμμετρικό.

Ναυπήγηση

Καλείται η κατασκευή – «το χτίσιμο του πλοίου» που πραγματοποιείται σε ειδικές τεχνικές μονάδες, καλούμενες ναυπηγεία. Για την ακρίβεια η Ναυπηγική βιομηχανία πραγματοποιείται υπό την επίβλεψη ειδικών επιστήμων – τεχνιτών, τους ναυπηγούς που δρουν βάση των κανόνων της ναυπηγικής.

Τρόπιδα Καρένα ή Καρίνα (keel)

Η τρόπιδα είναι η κεντρική διαμήκης κατασκευή στο κατώτερο μέρος του σκάφους. Στα μικρά σκάφη, η τρόπιδα είναι ένα δοκάρι το οποίο θεωρείται ως βάση, πάνω στην οποία προσαρμόζονται οι νομείς του εξωτερικού περιβλήματος, προς την αριστερή και τη δεξιά πλευρά. Κατά βάση, η τρόπιδα είναι το τμήμα εκείνο που κατασκευάζεται πρώτο απ' όλα κι από το οποίο αρχίζει ουσιαστικά η ναυπήγηση του σκάφους. Προς τα πλώρα καταλήγει στη Στείρα και προς τα πρύμα καταλήγει στο Ποδόσταμα.

Στείρα (Stempost)

Είναι η ακραία προέκταση της τρόπιδας προς τη πλώρη και μέχρι το ψηλότερο σημείο αυτής. Στα παλαιότερα πλοία, η στείρα κατασκευαζόταν από ένα ενιαίο δοκάρι ορθογωνικής διατομής, το οποίο ξεκινούσε από την τρόπιδα (ως συνέχεια αυτής) και έφτανε μέχρι το ψηλότερο σημείο της πλώρης που πάνω εκεί κατέληγαν τα πλευρικά ελάσματα του εξωτερικού περιβλήματος που ήταν κατασκευασμένα με ισχυρές ενισχύσεις για να αντέχουν στις καταπονήσεις που δεχόταν η πλώρη από τη θάλασσα. Στη ναυτική ορολογία η στείρα λέγεται και κοράκι.

Ποδόσταμα (Sternpost)

Είναι το αντίστοιχο της στείρας, στην πρύμνη του πλοίου. Η ακραία δηλαδή επέκταση της τρόπιδας προς την πρύμνη και μέχρι το ψηλότερο σημείο αυτής. Όσο όμως συνεχίζει προς τα κάτω, όπου αρχίζει και το σκάφος να καμπυλώνει προς τα πλώρα και να παίρνει μια υδροδυναμική γραμμή, το ποδόσταμα γίνεται πιο ισχυρό και μάλιστα ενισχύεται με δοκάρι αρκετής διατομής. Η καμπυλότητα του ποδοστάματος (και του σκάφους επίσης) είναι τέτοια, ώστε να επιτρέπει την εγκατάσταση και την καλή λειτουργία του πηδαλίου και της έλικας.

Πλώρη (Prow-Stem-Bow-Head of ship)

Ονομάζεται το μπροστινό ακραίο μέρος που στην κανονική πορεία του πλοίου είναι στραμμένο προς την ίδια κατεύθυνση της κίνησης και συναντά (σκίζει) πρώτο το νερό. Η πλώρη του πλοίου είναι μια πολύπλοκη κατασκευή. Η διαμόρφωση της απαιτεί εμπειριστατωμένη μελέτη και ειδικά ενισχυμένη κατασκευή, ώστε να αντιμετωπίζονται με αποτελεσματικότητα οι καταπονήσεις, καθώς και οι μεγάλες υδροστατικές πιέσεις που δέχεται το σκάφος.

Πρύμνη (Stern – Poop – Aft of ship)

Ονομάζεται το πίσω μέρος του πλοίου. Τόσο η πλώρη όσο και η πρύμνη δεν καθορίζονται με κάποια συγκεκριμένα σημεία ή όρια. Απλά επικρατήσαν ως ορολογία κυρίως για να δείχνουν και να προσδιορίζουν ένα μέρος του πλοίου που βρίσκεται προς μια ορισμένη κατεύθυνση. Και αυτό γιατί ουσιαστικά, το μισό προς τα εμπρός (προς τα πλώρα) μέρος του πλοίου νοείται ως πλώρη και το άλλο μισό προς τα πίσω νοείται ως πρύμνη (πλωριό μέρος και πρυμνιό μέρος αντίστοιχα). Στη ναυτική γλωσσά πάντως, λέγοντας Πλώρη και Πρύμνη του πλοίου εννοούμε (αόριστα) το πλωριό και το πρυμνιό άκρο αντίστοιχα, ξεκινώντας από την ακραία κουपाστή και προς τα μέσα, χωρίς να καθορίζουμε μέχρι που φτάνει το καθένα, αλλά υπονοώντας σίγουρα μια μικρή απόσταση από τα άκρα του πλοίου. Η πρύμνη, όπως και η πλώρη, είναι μια πολύπλοκη κατασκευή, η οποία δέχεται πολύ ισχυρές δυνάμεις πίεσης τόσο από τις υδροστατικές πιέσεις του νερού, όσο κυρίως από τη λειτουργία της έλικας και του πηδαλίου.

Δεξιά και Αριστερή πλευρά του πλοίου

Ορίζονται σύμφωνα με έναν παρατηρητή που κοιτάζει προς πλώρη, το δεξιό και αριστερό τμήμα του πλοίου ως προς το διάμηκες επίπεδο συμμετρίας.

Πέτσωμα (framing)

Το εξωτερικό περίβλημα (shell plating), σχηματιζόμενο από σειρές σανιδιών ξύλου.

Κατάστρωμα (Deck)

Σε ένα σκάφος είναι ό,τι το δάπεδο σ' ένα κτίριο. Με το κατάστρωμα πετυχαίνουμε επιστέγαση της όλης κατασκευής, αντοχή και ασφάλεια.

Υφαλα (Underwater parts)

Ο όρος χρησιμοποιείται για όλα τα μέρη και εξαρτήματα του πλοίου που ευρίσκονται κάτω από την επιφάνεια της θάλασσας (ή γενικότερα κάτω από την επιφάνεια του νερού που πλέει το πλοίο).

Έξαλα (Freeboards)

Είναι το μέρος του σκάφους που βρίσκεται πάνω από την επιφάνεια της θάλασσας (ή γενικότερα πάνω από την επιφάνεια του νερού που πλέει το πλοίο).

Παρειά ή μάσκα

Η πλευρική επιφάνεια των εξάλων προς τη πλώρη που καμπυλώνει (εσωκοίλωμα).

Ισχίο ή γοφός

Η πλευρική επιφάνεια των εξάλων προς τη πρύμη που καμπυλώνει.

- Δαμιανίδης, Κ.Α. (1998), *Ελληνική Παραδοσιακή Ναυπηγική*, Αθήνα: Πολιτιστικό Τεχνολογικό Ίδρυμα ΕΤΒΑ.
- Δαμιανίδης, Κ.Α. και Τ. Λεοντίδης (1992), *Τα ελληνικά ιστιοφόρα καΐκια του 20ού αιώνα*, Μουσείο Κρητικής Εθνολογίας, Αθήνα: Γαβριηλίδης.
- Δαμιανίδης, Κ.Α. και Α. Ζήβας (1986), *Το τρεχαντήρι στην ελληνική ναυπηγική τέχνη*, Αθήνα: ΕΟΜΜΕΧ.
- Δαμιανίδης, Κ.Α. (2005), *Η ναυπηγική τέχνη κατά τη διάρκεια της Τουρκοκρατίας*, Αρχαιολογία & Τέχνες, τεύχ. 97
- Δαμιανίδης, Κ.Α. (2000), *Ελληνική παραδοσιακή ξυλοναυπηγική*, Πυρφόρος, Αθήνα: Ε.Μ.Π.
- Κακαράς Ι. 2013, *Τεχνολογία ξύλινων δομικών κατασκευών*, Εκδόσεις ΙΩΝ. 2013.
- Ταβουλτζόγλου Ν. 2011, *Τα ξύλινα σκάφη στην Ελλάδα. Υφιστάμενη κατάσταση και σχεδιασμός σύγχρονης μονάδας παραγωγής. Πτυχιακή εργασία. Τμήμα Σχεδιασμού και Τεχνολογίας Ξύλου και Επίπλου*, ΤΕΙ Λάρισας 2011.
- Ηλεκτρονική διεύθυνση πηγών:
- Αυλη Πολιτιστική Κληρονομιά της Ελλάδος, (2013), *Ξυλοναυπηγική*, <http://ayla.culture.gr/ξυλοναυπηγική/>, [πρόσβαση 29/05/2022]
- Ελληνικός Σύνδεσμος Παραδοσιακών Σκαφών, *Καταγραφή σκαριών και καρνάγιων*, <http://traditionalboats.gr/καταγραφή-σκαριων/>, [πρόσβαση 20/05/2022]
- Ελληνικός Σύνδεσμος Παραδοσιακών Σκαφών, (2007), Πόρος 2017, <http://traditionalboats.gr/σαλόني-παραδοσιακών-σκαφών-2/>, [πρόσβαση 18/05/2022]
- Πεσματζόγλου, Ν., (2016), *Μετατροπή παραδοσιακού ξύλινου σκάφους από καΐκι σε κότερο*, Ίδρυμα Ευγενίδου, Ετήσιο Συνέδριο Ναυτικής Τεχνολογίας, Καραβατάκης Π. (επίβλεψη μελέτης), Αμπούντ Ε. (μελέτη παρουσίασης), <https://xyloeriplo.gr/μετατροπή-παραδοσιακού-ξύλινου-σκάφη/>, [πρόσβαση 20/05/2022].
- Πουρναρά, Μ., (2018), *Τα παραδοσιακά καρνάγια μάλλον κερδίζουν τη μάχη, τα καΐκια τη χάνουν...*, <http://www.kathimerini.gr/971580/article/epikairothta/ellada/ta-paradosiaka-karnagia-mallon-kerdizoyn-th-maxh-ta-kaikia-th-xanoyn>, [πρόσβαση 15/03/2018].
- Σύγχρονα και Παραδοσιακά Σχέδια Μικρών Σκαφών, (χ.χ.), *Τα Παραδοσιακά μας Σκάφη (Μέρος Β')*, <https://sites.google.com/site/greekboatplans/articles/traditional-boats-part-b>, [πρόσβαση 12/04/2018].

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ
ΠΛΑΙΣΙΟ ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΩΝ ΠΡΟΔΙΑΓΡΑΦΩΝ
ΠΡΟΓΡΑΜΜΑΤΩΝ ΕΠΑΓΓΕΛΜΑΤΙΚΗΣ
ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΗΣ/ΚΑΤΑΡΤΙΣΗΣ

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ. Πλαίσιο εκπαιδευτικών προδιαγραφών προγραμμάτων επαγγελματικής εκπαίδευσης/κατάρτισης

Σκοπός της ανάπτυξης του Πλαισίου Εκπαιδευτικών Προδιαγραφών Προγραμμάτων Επαγγελματικής Εκπαίδευσης/Κατάρτισης και Γενικής Εκπαίδευσης Ενηλίκων είναι να αποτελέσει έναν εύληπτο, χρηστικό Οδηγό, ο οποίος θα μπορεί να χρησιμοποιηθεί με ευκολία από σχεδιαστές Προγραμμάτων Επαγγελματικής Εκπαίδευσης και Κατάρτισης.

Είναι σαφές ότι το Πλαίσιο Εκπαιδευτικών Προδιαγραφών δεν μπορεί και δεν πρέπει να καλύψει με πληρότητα και ακρίβεια το σύνολο των απαιτήσεων που διαμορφώνουν ένα πρόγραμμα επαγγελματικής εκπαίδευσης και κατάρτισης, για δύο κυρίως λόγους:

α) Τα Επαγγελματικά Περιγράμματα (ΕΠ) σχεδιάζονται με στόχο την κωδικοποίηση της επαγγελματικής και κοινωνικής εμπειρίας ενός συγκεκριμένου εργασιακού αντικειμένου το οποίο διαθέτει ένα ειδικό και αναγνωρίσιμο σώμα γνώσεων, δεξιοτήτων και ικανοτήτων. Είναι λοιπόν δεδομένο ότι η απόκτηση και η ανάπτυξή τους, προϋποθέτει τη διαμόρφωση και τη λειτουργία συγκεκριμένων περιβαλλόντων εκπαίδευσης και κατάρτισης που να ανταποκρίνονται σε συγκεκριμένες μεθοδολογικές και θεσμικές προϋποθέσεις: αναλυτικά προγράμματα επαγγελματικής εκπαίδευσης, προγράμματα αρχικής επαγγελματικής κατάρτισης, συνεχιζόμενης επαγγελματικής κατάρτισης κ.λπ. Τα Πλαίσια Εκπαιδευτικών Προδιαγραφών δεν μπορούν να καλύψουν με ενιαίο και απόλυτο τρόπο το σύνολο των προδιαγραφών όλων των δυνατών εκδοχών εκπαίδευσης και κατάρτισης. Γι' αυτό ακριβώς τον λόγο, περιοριζόμαστε στον προσδιορισμό ενιαίων εκπαιδευτικών προϋποθέσεων και προδιαγραφών, διατυπώνοντας κάποιες ελάχιστες βασικές προδιαγραφές που προηγούνται του κάθε εκπαιδευτικού σχεδιασμού, ανεξάρτητα από τα ιδιαίτερα θεσμικά του χαρακτηριστικά.

β) Τα Πλαίσια Εκπαιδευτικών Προδιαγραφών συντελούν στον εκπαιδευτικό σχεδιασμό προγραμμάτων εκπαίδευσης και κατάρτισης, αλλά σε καμιά περίπτωση δεν μπορούν να υποκαταστήσουν τη διαδικασία σχεδιασμού και διαμόρφωσης ενός συγκεκριμένου προγράμματος εκπαίδευσης και κατάρτισης. Στην πραγματικότητα πρόκειται για δύο εντελώς διαφορετικές διεργασίες οι οποίες υπηρετούν διαφορετικούς στόχους και αξιοποιούν ειδικές και ιδιαίτερες μεθοδολογικές προσεγγίσεις. Ο/η συγγραφέας ενός Επαγγελματικού Περιγράμματος επιδιώκει να αποτυπώσει με ακρίβεια και εγκυρότητα μια συγκεκριμένη επαγγελματική δραστηριότητα, κωδικοποιώντας τα επιμέρους στοιχεία της, έτσι ώστε να εντάσσεται σε έναν ενιαίο και ομοιογενή μηχανισμό συστηματικής κατάταξης επαγγελματιών. Ο/η σχεδιαστής/ρια ενός εκπαιδευτικού προγράμματος ή ενός προγράμματος κατάρτισης, από την πλευρά του/της, οργανώνει τον χρόνο, τον τόπο και διατάσσει τα αναγκαία διδακτικά μέσα, έτσι ώστε να επιτευχθούν συγκεκριμένα προσδοκώμενα μαθησιακά αποτελέσματα.

Είναι απολύτως κατανοητό ότι στα προκαταρκτικά στάδια ενός εκπαιδευτικού σχεδιασμού επιχειρείται η διερεύνηση των συγκεκριμένων εκπαιδευτικών αναγκών των εκπαιδευομένων και λαμβάνεται υπόψη το συγκεκριμένο θεσμικό πλαίσιο εκπαίδευσης και κατάρτισης. Από αυτή την άποψη, τα ΕΠ είναι μια από τις πολλές δυνατές πηγές τροφοδότησης τόσο σε επίπεδο εκπαιδευτικών περιεχομένων όσο και μεθοδολογικών κατευθύνσεων. Με άλλα λόγια, τα ΕΠ, και πιο συγκεκριμένα τα Πλαίσια Εκπαιδευτικών Προδιαγραφών, προαναγγέλλουν, αλλά δεν καθορίζουν με απόλυτο τρόπο τη μορφή και τη διάρθρωση όλων των δυνατών προγραμμάτων επαγγελματικής εκπαίδευσης και κατάρτισης. Αντίθετα, μπορούν να προτείνουν συγκεκριμένα μεθοδολογικά πλαίσια, τα οποία να συνιστούν ένα είδος ελάχιστης ποιοτικής βάσης ή ακόμη μια δέσμη μεθοδολογικών κατευθύνσεων που να μπορούν να προσανατολίσουν τη διεργασία του εκπαιδευτικού σχεδιασμού προγραμμάτων εκπαίδευσης και κατάρτισης.

Στη συνέχεια, αξιοποιώντας το ΕΠ και τις Προδιαγραφές Εκσυγχρονισμένης Μεθοδολογίας, Προτύπων και Εργαλείων Εκπόνησης Επαγγελματικών Περιγραμμάτων και Πλαισίων Προδιαγραφών Προγραμμάτων⁵ παρουσιάζεται το Πλαίσιο Εκπαιδευτικών Προδιαγραφών Προγραμμάτων για τον/την «Τεχνικό Ξυλοναυπηγικής», βάσει των παρακάτω θεμελιωδών εννοιών:

- 1) Ενότητα Προσδοκώμενων μαθησιακών αποτελεσμάτων, όπως περιγράφεται στο ΕΠ με όρους ΕΕΛ και ΚΕΑ.
- 2) Γενική θεσμική περιγραφή των διαθέσιμων δομών εκπαίδευσης και κατάρτισης.
- 3) Γενικό προφίλ καταρτιζομένων/εκπαιδευομένων.
- 4) Γενικό προφίλ εκπαιδευτών.

⁵ Καραλής, Θ., Μαρκίδης, Κ., Βαρβιτσιώτη, Ρ., Νάτσος, Π., Καρατράσoglou, Ι., Παπαευσταθίου, Κ., Γούλας, Χ., & Λιντζέρης, Π. (2021) Μεθοδολογικές προσεγγίσεις ανάπτυξης επαγγελματικών περιγραμμάτων και πλαισίων εκπαιδευτικών προδιαγραφών προγραμμάτων, Αθήνα: ΙΝΕ ΓΣΕΕ.

ΠΛΑΙΣΙΟ ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΩΝ ΠΡΟΔΙΑΓΡΑΦΩΝ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑΤΩΝ ΕΠΑΓΓΕΛΜΑΤΙΚΗΣ ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΗΣ/ΚΑΤΑΡΤΙΣΗΣ
ΓΙΑ ΤΟ ΕΠΑΓΓΕΛΜΑ ΤΟΥ «ΤΕΧΝΙΚΟΥ ΞΥΛΟΝΑΥΠΗΓΙΚΗΣ»

ΕΝΟΤΗΤΕΣ ΠΡΟΣΔΟΚΩΜΕΝΩΝ ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΩΝ

Α. «Σχεδιασμός υπό κλίμακα των βασικών στοιχείων του σκελετού του σκάφους»	Β. «Επιλογή και επεξεργασία ξυλείας για τη διαμόρφωση των επιμέρους τμημάτων του σκάφους»	Γ. «Κατασκευή και κάλυψη του σκελετού του σκάφους»	Δ. «Στεγανοποίηση του σκελετού του σκάφους»
<p>A. «Σχεδιασμός σε φυσική κλίμακα και σε άλλες κλίμακες των βασικών στοιχείων του σκελετού του σκάφους»</p>	<p><i>Τι αναμένεται να κάνει ένας/μία επαγγελματίας, προκειμένου να ανταποκρίνεται με επάρκεια στην Ενότητα Α Προσδοκώμενων Αποτελεσμάτων.</i></p> <ul style="list-style-type: none"> • Επιλέγει την καταλληλότερη και πιο πρόσφορη, εμπειρική ή σύγχρονη, μέθοδο σχεδιασμού σύμφωνα με τα χαρακτηριστικά και τις προδιαγραφές των βασικών στοιχείων του υπό ναυπήγηση σκάφους (μήκος, εκτόπισμα), την τυπολογία του και τις δυνατότητες του ναυπηγείου. • Σχεδιάζει σε φυσική κλίμακα και σε άλλες κλίμακες, με τη χρήση σχεδιαστικού εξοπλισμού ή/και σχεδιαστικών προγραμμάτων σε ηλεκτρονικό υπολογιστή σύμφωνα με τα τεχνικά εγχειρίδια, τα επί μέρους στοιχεία σύμφωνα με τα χαρακτηριστικά του υπό ναυπήγηση σκάφους (μήκος, εκτόπισμα) και την τυπολογία του, ελέγχοντας προσεκτικά τις ναυπηγικές γραμμές. • Μετατρέπει σε φυσική κλίμακα και σε άλλες κλίμακες τα σχέδια των επί μέρους στοιχείων του σκάφους σύμφωνα με την κατάλληλη μέθοδο σχεδιαστικής απεικόνισης προκειμένου να τα αποτυπώσει στην υπό διαμόρφωση ξυλεία. 		
<p>B. «Επιλογή και επεξεργασία ξυλείας για τη διαμόρφωση των επιμέρους τμημάτων του σκάφους»</p>	<p><i>Τι αναμένεται να κάνει ένας/μία επαγγελματίας, προκειμένου να ανταποκρίνεται με επάρκεια στην Ενότητα Β Προσδοκώμενων Αποτελεσμάτων.</i></p> <ul style="list-style-type: none"> • Επιλέγει και προμηθεύεται τον κατάλληλο και προσφορότερο τύπο ξυλείας που απαιτείται για κάθε βασικό στοιχείο του σκελετού του σκάφους σύμφωνα με τα τεχνικά χαρακτηριστικά (μηχανικές, φυσικές, χημικές ιδιότητες κ.α.) της ξυλείας, και των στοιχείων του σκάφους. • Αποτυπώνει (αχναρίζει) τα σχέδια των επί μέρους βασικών στοιχείων κλίμακας 1:1 που εκπόνησε, πάνω στη διαθέσιμη ξυλεία σύμφωνα με τις τυπικές διαδικασίες. • Επεξεργάζεται κατάλληλα την αποτυπωμένη ξυλεία σύμφωνα με τα τεχνικά χαρακτηριστικά της και με την χρήση του κατάλληλου χειροκίνητου ή ηλεκτροκίνητου εξοπλισμού σύμφωνα με τα τεχνικά εγχειρίδια ώστε να διαμορφώσει και να κατασκευάσει τα επί μέρους βασικά στοιχεία του σκάφους, προσδίδοντας τις επιθυμητές ναυπηγικές γραμμές εκμεταλλευόμενος τις φυσικές καμπυλότητες της ξυλείας, ακολουθώντας τους κανόνες υγείας και ασφάλειας και χρησιμοποιώντας τα απαιτούμενα μέσα ατομικής προστασίας. 		

Γ. «Κατασκευή και κάλυψη του σκελετού του σκάφους»	<p><i>Τι αναμένεται να κάνει ένας/μία επαγγελματίας, προκειμένου να ανταποκρίνεται με επάρκεια στην Ενότητα Γ Προσδοκώμενων Αποτελεσμάτων.</i></p>
	<ul style="list-style-type: none"> • Τοποθετεί και ενώνει μεταξύ τους τα επί μέρους βασικά στοιχεία για να σχηματίσει τον σκελετό του σκάφους ως στατικό φορέα, σύμφωνα με τα σχέδια και κάνοντας χρήση των κατάλληλων εργαλείων και υλικών, ακολουθώντας την τυπική διαδικασία συναρμολόγησης και τηρώντας τους κανόνες υγείας και ασφάλειας. • Επενδύει τον σκελετό του σκάφους προκειμένου να σχηματιστούν οι ναυπηγικές γραμμές του κάνοντας χρήση των κατάλληλων εργαλείων και υλικών σύμφωνα με τα τεχνικά εγχειρίδια, καλύπτοντας τον με ειδικά επεξεργασμένη ξύλινη επένδυση σύμφωνα με τα τεχνικά χαρακτηριστικά της ξυλείας, ακολουθώντας την τυπική διαδικασία (προσαρμογή επένδυσης στο πλωριό και στο πρυμναίο μέρος, τοποθέτηση νομέων, βιάρισμα νομέων, πέτσωμα κουβέρτας, πέτσωμα γάστρας) δημιουργώντας όσο το δυνατόν ομαλούς και στερεούς αρμούς.
Δ. «Στεγανοποίηση του σκελετού του σκάφους»	<p><i>Τι αναμένεται να κάνει ένας/μία επαγγελματίας, προκειμένου να ανταποκρίνεται με επάρκεια στην Ενότητα Δ Προσδοκώμενων Αποτελεσμάτων.</i></p>
	<ul style="list-style-type: none"> • Μονώνει την ξύλινη επένδυση του σκάφους με χρήση κατάλληλων σύγχρονων ή παραδοσιακών τεχνικών και την στεγανοποιεί με τη χρήση κατάλληλων σύγχρονων επιχρισμάτων (τρίψιμο, στοκάρισμα, εξωτερικό και εσωτερικό φινίρισμα), τηρώντας τους κανόνες υγείας και ασφάλειας, κάνοντας χρήση των μέσων ατομικής προστασίας. • Βάφει την ξύλινη επένδυση με κατάλληλα χρώματα και υλικά σύμφωνα με τις τυπικές διαδικασίες με σκοπό να την προστατεύσει από την διάβρωση της θάλασσας τηρώντας τους κανόνες υγείας και ασφάλειας και κάνοντας χρήση των μέσων ατομικής προστασίας.
ΓΕΝΙΚΗ ΘΕΣΜΙΚΗ ΠΕΡΙΓΡΑΦΗ ΤΩΝ ΔΙΑΘΕΣΙΜΩΝ ΔΟΜΩΝ ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΗΣ ΚΑΙ ΚΑΤΑΡΤΙΣΗΣ⁶	
Δομές επαγγελματικής εκπαίδευσης:	
Δομές αρχικής επαγγελματικής κατάρτισης:	Πειραματική ειδικότητα «Τεχνικός Ξυλοναυπηγικής» σε Σχολές Ανώτερης Επαγγελματικής Κατάρτισης αρμοδιότητας του Υπουργείου Παιδείας, Θρησκευμάτων και Αθλητισμού
Δομές Συνεχιζόμενης επαγγελματικής κατάρτισης:	
ΓΕΝΙΚΟ ΠΡΟΦΙΛ ΚΑΤΑΡΤΙΖΟΜΕΝΩΝ /ΕΚΠΑΙΔΕΥΟΜΕΝΩΝ ΑΝΑ ΔΙΑΘΕΣΙΜΗ ΔΟΜΗ ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΗΣ ΚΑΙ ΚΑΤΑΡΤΙΣΗΣ⁷	

⁶ Αφορά σε δυνατότητες εισόδου σε εκπαιδευτικές δομές είτε διαθέσιμες κατά το παρελθόν ή υφιστάμενες κατά την παρούσα περίοδο ή εν δυνάμει διαθέσιμες σε μελλοντική περίοδο

⁷ Αφορά την εκπαιδευτική διαδρομή (προφίλ) των απασχολούμενων στην ειδικότητα στην σημερινή αγορά εργασίας

Δομές επαγγελματικής εκπαίδευσης:	-
Δομές αρχικής επαγγελματικής κατάρτισης:	Απόφοιτοι δευτεροβάθμιας εκπαίδευσης
Δομές Συνεχιζόμενης επαγγελματικής κατάρτισης:	

ΠΡΟΦΙΛ ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΩΝ ΑΝΑ ΕΝΟΤΗΤΑ ΠΡΟΣΔΟΚΩΜΕΝΩΝ ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΩΝ

ΕΝΟΤΗΤΕΣ ΠΡΟΣΔΟΚΩΜΕΝΩΝ ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΩΝ	ΚΩΔΙΚΟΙ ΣΤΕΠ ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΩΝ & ΑΝΑΛΥΤΙΚΗ ΟΝΟΜΑΣΙΑ	ΚΩΔΙΚΟΙ ΠΕ/ΤΕ/ΔΕ & ΑΝΑΛΥΤΙΚΗ ΟΝΟΜΑΣΙΑ	ΠΑΡΑΤΗΡΗΣΕΙΣ
<p align="center">A. «Σχεδιασμός υπό κλίμακα των βασικών στοιχείων του σκελετού του σκάφους»</p>	<p>2233: Μηχανολόγοι μηχανικοί 2293: Χαρτογράφοι, τοπογράφοι - γεωμέτρεις και γεωδαίτες 3115: Τεχνολόγοι μηχανολόγοι 3120: Σχεδιαστές αρχιτεκτονικού σχεδίου κ.π.α.ε. 3150: Αξιωματικοί μηχανικοί ναυσιπλοΐας 7230: Ξυλουργοί και μαραγκοί 2299: Άλλοι μηχανικοί μ.α.κ. 2210: Αρχιτέκτονες, πολεοδόμοι και συγκοινωνιολόγοι 2220: Πολιτικοί μηχανικοί</p>	<p>ΠΕ12.07 ΝΑΥΠΗΓΩΝ ΠΕ81: ΠΟΛ.ΜΗΧΑΝΙΚΩΝ - ΑΡΧΙΤΕΚΤΟΝΩΝ ΠΕ82: ΜΗΧΑΝΟΛΟΓΩΝ ΤΕ02.01: ΣΧΕΔΙΑΣΤΕΣ-ΔΟΜΙΚΟΙ ΤΕ02.02: ΜΗΧΑΝΟΛΟΓΟΙ ΔΕ02.02: ΜΗΧΑΝΟΛΟΓΟΙ</p>	
<p align="center">B. «Επιλογή και επεξεργασία ξυλείας για τη διαμόρφωση των επιμέρους τμημάτων του σκάφους»</p>	<p>2233: Μηχανολόγοι μηχανικοί 2313: Γεωπόνοι και ασκούντες συναφή επαγγέλματα 3115: Τεχνολόγοι μηχανολόγοι 3150: Αξιωματικοί μηχανικοί ναυσιπλοΐας 6511: Δασοκόμοι και υλοτόμοι 7230: Ξυλουργοί και μαραγκοί 7710: Επιπλοποιοί κ.π.α.ε. 8140: Χειριστές εγκαταστάσεων επεξεργασίας ξύλου 8410: Χειριστές μηχανών παραγωγής προϊόντων ξύλου</p>	<p>ΠΕ12.07 ΝΑΥΠΗΓΩΝ ΠΕ81: ΠΟΛ.ΜΗΧΑΝΙΚΩΝ - ΑΡΧΙΤΕΚΤΟΝΩΝ ΠΕ82: ΜΗΧΑΝΟΛΟΓΩΝ ΤΕ02.01 : ΣΧΕΔΙΑΣΤΕΣ-ΔΟΜΙΚΟΙ ΤΕ02.02: ΜΗΧΑΝΟΛΟΓΟΙ ΤΕ02.07: ΓΕΩΠΟΝΙΑΣ ΔΕ02.02: ΜΗΧΑΝΟΛΟΓΟΙ ΔΕ01.13: ΞΥΛΟΥΡΓΟΙ</p>	

	<p>2299: Άλλοι μηχανικοί μ.α.κ. 2210: Αρχιτέκτονες, πολεοδόμοι και συγκοινωνιολόγοι 2220: Πολιτικοί μηχανικοί</p>		
<p>Γ. «Κατασκευή και κάλυψη του σκελετού του σκάφους»</p>	<p>2233: Μηχανολόγοι μηχανικοί 3115: Τεχνολόγοι μηχανολόγοι 3150: Αξιωματικοί μηχανικοί ναυσιπλοΐας 7230: Ξυλουργοί και μαραγκοί 7710: Επιπλοποιοί κ.π.α.ε. 8732: Συναρμολογητές προϊόντων από ξύλου και συναφών προϊόντων 7551: Χειροτέχνες ξύλου και άλλων υλικών 2299: Άλλοι μηχανικοί μ.α.κ. 2210: Αρχιτέκτονες, πολεοδόμοι και συγκοινωνιολόγοι 2220: Πολιτικοί μηχανικοί</p>	<p>ΠΕ12.07 ΝΑΥΠΗΓΩΝ ΠΕ81: ΠΟΛ.ΜΗΧΑΝΙΚΩΝ - ΑΡΧΙΤΕΚΤΟΝΩΝ ΠΕ82: ΜΗΧΑΝΟΛΟΓΩΝ ΤΕ02.01: ΣΧΕΔΙΑΣΤΕΣ-ΔΟΜΙΚΟΙ ΤΕ02.02: ΜΗΧΑΝΟΛΟΓΟΙ ΤΕ02.07: ΓΕΩΠΟΝΙΑΣ ΔΕ02.02: ΜΗΧΑΝΟΛΟΓΟΙ ΔΕ01.13: ΞΥΛΟΥΡΓΟΙ</p>	
<p>Δ. «Στεγανοποίηση του σκελετού του σκάφους»</p>	<p>2233: Μηχανολόγοι μηχανικοί 3115: Τεχνολόγοι μηχανολόγοι 3150: Αξιωματικοί μηχανικοί ναυσιπλοΐας 7230: Ξυλουργοί και μαραγκοί 7283: Τεχνίτες μονώσεων 7710: Επιπλοποιοί κ.π.α.ε. 2299: Άλλοι μηχανικοί μ.α.κ.</p>	<p>ΠΕ12.07 ΝΑΥΠΗΓΩΝ ΠΕ81: ΠΟΛ.ΜΗΧΑΝΙΚΩΝ - ΑΡΧΙΤΕΚΤΟΝΩΝ ΠΕ82: ΜΗΧΑΝΟΛΟΓΩΝ ΤΕ02.01: ΣΧΕΔΙΑΣΤΕΣ-ΔΟΜΙΚΟΙ ΤΕ02.02: ΜΗΧΑΝΟΛΟΓΟΙ ΤΕ02.07: ΓΕΩΠΟΝΙΑΣ ΔΕ02.02: ΜΗΧΑΝΟΛΟΓΟΙ ΔΕ01.13: ΞΥΛΟΥΡΓΟΙ</p>	

Ευρωπαϊκή Ένωση
Ευρωπαϊκό Κοινωνικό Ταμείο

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ
ΑΝΑΠΤΥΞΗΣ ΚΑΙ ΕΠΕΝΔΥΣΕΩΝ
ΕΙΔΙΚΗ ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΑ ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΗΣ
ΠΡΟΓΡΑΜΜΑΤΩΝ ΕΤΠΑ & ΤΣ
ΕΙΔΙΚΗ ΥΠΗΡΕΣΙΑ ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΗΣ ΕΠΑνΕΚ

ΕΠΑνΕΚ 2014-2020
ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΙΑΚΟ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ
ΑΝΤΑΓΩΝΙΣΤΙΚΟΤΗΤΑ
ΕΠΙΧΕΙΡΗΜΑΤΙΚΟΤΗΤΑ
ΚΑΙΝΟΤΟΜΙΑ

Με τη συγχρηματοδότηση της Ελλάδας και της Ευρωπαϊκής Ένωσης